SERDENGEÇTİ

ALLAH - MİLLET - VATAN YOLUNDA

Mehmetçik ve Çanakkale

"Bu, taşındır" diyerek Kâbe'yi diksem başına,
Ruhumun vahyini duysamda geçirsem taşına.
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana..
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.

Türk Hâmaset Destanları Hayâl ve Edebiyat Mahsulü Değildir. Biz şuna kaniiz ki Çanakkalede yedi devletin ve yediyüz yıllık korkunç bir medeniyetin bütün imkânlarına karşı koyanlar, Aşilosu, bunun destanını yazanlar Homirusu çoktan geçmişlerdir

Yıl: 11 Mart 1958 Sayı: 27

www.ulkunet.com

Serdengeçti, Okyucularının Mubarek Ramazanlarını Tebrik Eder; Kendilerine Cenabıhaktan Saadet ve Selâmetler Diler.

Müslüman Olanlar Hıristiyan Olanlar

Son aylarda atom âlimi bir Almanla, münevver bir Musevi Müslüman oldu.. Buna mukabil seksolojik sebeplerle de bir Türk kızı Hıristiyanlığı kabul etti.

İslâmiyetle şereflenen atom âlimi kendisine sual soran gazetecilere şu beyanatta bulunmuştur :

"Size, dünyanın dokuzuncu hârikası olmadığımı insanlardan herhangi bir insan olduğumu, göstermeye ve anlatmaya geldim" dedi ve devam etti :

"Beni anlamıyanlara hak veririm. Dünyanın neresine gitsem beni anlamıyacaklar; fakat ben kendimi anlıyor ve ne yaptığımı biliyorum. İyi, hakikî bir fizik âlimi, eğer Kur'anı da fizik ilmi kadar iyi bilmek fırsatına sahipse, islâmiyeti kabul etmemesi hemen hemen imkânsızdır. Bugün Avrupalılar Kur'anı bilmiyorlar. Onunla yüz yüze gelmemiş, onun insanlığa getirdiği hakikatten habersiz, teşkilâtlı hıristiyanlık ise İsa'nın hakikî hüviyetinden çok ayrı, çok uzak ve bambaşka...

Garbın geçirdiği büyük harpler, iktisadî buhranlar, siyasî karışıklıklar, ilmî ilerlemeler, Avrupalı insanın bünyesini çok sarsmış, çok muzdarip, çok muhtaç bir hale getirmiştir. Bu günün Avrupalısı yeni bir ışık, yeni bir nizam arıyor. Sizler medenî ve müslüman insanlar olarak onlara yardım etmiyor, onlara dinimizin ışığını, Kur'anın gerçeklerini bildirmiyor, öğretmiyorsunuz. Kur'an ise baştan bir nizamdır ve onun mânevî nizamı, fizik ilminin incelediği fizik âlemi ile, tabiatla hemahenktir."

Atom âliminin Kur'an ve İslâmiyet hakkında söyledikleri budur.

Müslüman olan Musevi de birçok lisan bilen münevverdir.. Acaba Kur'anı Kerime Çöl Kanunu diyen bizim münevver taslakları buna ne buyurur?

Şimdi Amerikan Çavuşunun kollarına atılmak için Hıristiyanlığı kabul eden hobba ile bu adamlar arasındaki farkı okuyucularımızın takdirine bırakıyoruz.

Serdengeçti

GARP NEDİR ? NE DEĞİLDİR ?

Garp, yalnız Rock-and Roll sar'asına tutulmuş ağzı köpüklü bir gençliğin terter tepindiği, Mambo çılgınlarının sokaklarda seyrüseferi durdurduğu, faşing âlemlerinde her fenalığın mübah sayıldığı bir dünya değildir. Garpte aynı zamanda bir nağme saltanatı kurmuş olan Wagner'in, Mozart'ın, Beethowen'in, Schumann'ın hükümdarlığı, Goethe'nin, Hugo'nun, Schiller'in edebî krallığı milyonlara hükmeder.

Garp, yalnız kafası, dâvası, hayali, dünyası toptan ibaret yüzbinlik kütlelerin stadyomları doldurduğu bir dünya değildir. Garp, aynı zamanda ilim aşkıyla dolu toplulukların tiyatroları, kütüphaneleri, kiliseleri, sanat galerilerini, huşû içinde, vecd içinde doldurduğu yerdir.

Garp, yalnız Elvist Priestley'in, Esther Williams'ın, Gina'nın, beynelmilel hovarda Ali Han'ın ülkesi değildir. Garpte aynı zamanda Spinoza'nın, Descartes'in, Bergson'un, Nietzche'nin, Voltaire'nin fikirleri her gün yeniden açan bir çiçek hayatiyetiyle teneffüs halindedir.

Londra'da Hyde Park'ta hiçbir otoritenin baskısından korkmaksızın krah tenkit edebilen İngiliz, evinde, yanmayan şöminesinin başında oturmaktan mânevî bir zevk duyar.

Ziya Gökalp her yazısında, her satırında bunu anlattı. Millî ahenge kulak vermeyen müzisyen, millî ruhu anlatmıyan muharrir, Anadolu'nun ovalarını, dağlarını konuşturmayan şair bize yabancıdır. Millî olmıyanın beynelmilel olması ise imkânsızdır.

Garp, yalnız neon lâmbalar melon şapkalar, asfalt şoseler, pırıltılı taksiler, manikürlü eller, ondüleli saçlar, Hotel Astoria'lar, Hilton'lar diyarı değildir.

Garp, aynı zamanda terli alınlar, düşünen kafalar, işliyen fabrikalar, kitaplar, müzeler, üniversiteler ülkesidir.

Asırlar boyunca Avrupa'dan, silindir şapkalar, mavi tilki derisinden kürkler, henüz tekerleri bir devir bile yapmamış otomobiller ithalimize rağmen bir türlü medenî âleme giremeyişimizin sebebi de emeği göze almadan meyvayı koparmak yolundaki sözde açıkgözlüğümüzdür. Elma ağacını ökse otundan ibaret sanmak gibi büyük bir hata payı taşıyan garp anlayışımız devam ettiği müddetçe Garba bir adım dahi yaklaşabilmemiz mümkün değildir.

Yazan : A. Rıza AKDEMİR
(Mülkiye Fak.)

www.ulkunet.com

İş Başına: Dâvet

Çanakkaleyi Geçemiyen Kuvvet, Bugün Başka Kanallardan kolayca geçmesini bilmiştir. Türk Milleti Besleme bir millet değildir; O, tarih boyunca ağa millet, paşa millet, olmuştur

İş başına arkadaşlar, iş başına.. Herkes işine, başına, yaşına bakmadan, bu çağrımıza kulak vermelidir.. Öyle bir dünyada ve öyle bir cemiyet içinde bulunuyoruz ki, kaybedecek değil bir günümüz, bir dakikamız dahi yok..

Bütün Allaha inananlar, sonsuza, hiç ölmiyecek, bitmiyecek olana, ebediyete inananlar bir cephede toplanmalıdırlar. Bu cephe, bu mücadele mukaddeslerin, vicdanların, imanların, insan haysiyet ve şereflerinin müdafaası mücadelesi, cephesidir. Her an, her zaman kendi nefislerimizle etrafımızı saran, kuşatan şer kuvvetlerle mücadele halinde, harp halinde olduğumuzu unutmamalıyız. Harpler, mücadeleler yalnız topla tüfekle olmaz. Bu devir daha çok, imanlılarla imansızların, vicdanlılarla vicdansızların mücadelesidir. Onun içindir ki birbirimize düşmeden, birbirimizi küçük görmeden, ayrılığı gayrılığı, şahsî kin ve nefretleri bir tarafa bırakarak tek vücut halinde, bu cephede toplanacağız, toplanmalıyız.

Herkes gayreti ve kuvveti nisbetinde bu mukaddes mücadelede yerini, payını almalıdır. Birbirimizi kösteklemek değil, desteklememiz lâzımdır. Tıpkı câmide, namazda olduğumuz gibi, omuz omuza, saf saf, aynı Allaha, aynı peygambere inanan, aynı zamanda, aynı duaları okuyan, aynı mekânda aynı hedefe yönelen müminler gibi olacağız. Allahın bizden istediği, beklediği nizam, hak nizamı işte budur. Bu yalnız câmi ve ibadet nizamı değildir, aynı zamanda bir hayat nizamıdır. Her zaman her yerde Allahın huzurunda bulunduğumuzu hatırlarsak böyle hareket etmemiz düşman karşısında da omuz omuza, sıra dağlar gibi durmamız lâzımdır. Mukaddesat kalesinde tek bir gedik, açık yer bırakmadan, fire vermeden, küfrün, şirkin, şirretlerin karşısına dikileceğiz. Onları, o mukaddesat düşmanlarını, Allahsızları (ateistleri) yüzgeri edinceye kadar mücadeleye devam edeceğiz... Bu yolda ölmek var, dönmek yok! Zaman belki bizim aleyhimizdedir. Onlar belki bizden çokturlar. Fakat biz inanmış insanlarız. Biz şuna kaniiz ki imanlı bir kişi inanmıyan bin kişiye bedeldir. «İnanıyorsanız mutlaka üstünsünüz.» Allahın sözü budur. Onun içindir ki, korkmaya, ürkmeye, yese düşmeye lüzum yok. Hakiki müslüman korkmaz! «Allah ıslah eylesin» diye bir köşeye çekilmek, miskinlerin işidir. «Sabreden derviş muradına ermiş», «Tekkeyi bekliyen çorbayı içer» gibi ucuz ve kolay tesellileri bırakacağız. Çorba içeceğiz diye, tekkelerde bekliye bekliye bu hale düştük. Çorbacılara kul, köle olduk; yok öyle şey!

Allahın nizamı da insanlarladır. Sen çalışmazsan, sen mücadele etmezsen Allah seninle değildir. Allahın Resulü Hz. Muhammed dahi durmadan, gece gündüz mücadele etmiş, kılınç kuşanmış, nice nice muharebelere bizzat iştirâk etmiştir.

Bu gün de vaziyet aynıdır. Hiçbir şey değişmemiştir. Hakla batıl, hayırla - şer, Allaha inanan larla - inanmıyanlar mücadele halindedirler. Yalnız mücadele şekilleri, vasıtaları değişmiştir. Düşmanın silâhı ile silâhlanmak, cihazlanmak lâzımdır. Bu, Allahın emridir. Onlar mecmua mı çıkarıyorlar, sen de çıkaracaksın, kitap mı çıkarıyorlar, sen de çıkaracaksın! Kaleme kalemle, fikire fikirle, dişe dişle, işe işle mukabelê edeceksin, edeceğiz!..

Ey bu toprakları tam bin yıldır kaniyle sulayan müslüman Türk!.. Bugün çok büyük tehlikeler karşısındasın. Her tarafın düşmanlarla sarılmıştır. Bunlar silâhlı düşmanlardır. Bunlardan da tehlikeli bir iç düşman vardır. Bunu görmezsen, bunu bilmezsen, bunu idrak etmezsen, sen kendine dönmezsen, seni öyle bir döndürecekler, öyle bir benzetecekler ki buna sen de şaşıp kalacaksın. Zira kuvvetli olan, her zaman her yerde zayıfı döndürür, kendine benzetir. Düşman insanın ve milletlerin üzerine yalnız topla tüfekle gelmez.. Bâzan ve ve ekseriya türlü propaganda, türlü vasıtalarla gelir, sokulur. Bu vasıtalar, filmler, kitaplar, mecmualar, yabancı zevkler, eğlenceler, âdetler, kısaca yabancı kültürlerdir. Biz buna «Kültür emperyalizmi» diyoruz. Bu emperyalizm toplu tü-

www.ulkunet.com

fekli, askerî, siyasî emperyalizmden daha tehlikelidir. Tarihte bir milletin, zorla, kılınçla askerî istilâlarla yokedildiği görülmemiştir. Askerî, siyasî taarruz ve tecavüzlerle imparatorluklar, devletler, hükûmetler yıkılır, yokolur.. Milletler aslâ.. Milletler ancak yabancı kültürlerin, dinlerin tesiri altında kendi âdet, an'ane ve hususiyetlerini kaybettiği takdirde yokolur; tarihten silinir. Her yerde ve her şeyde yabancıları üstün görmek, onlara benzemeğe çalışmak, beslemeler gibi, her şeyi peynire ekmeğe varıncaya kadar onlardan beklemek, onların yollarına düşmek, kollarına atılmak, bütün bunlar büyük Türk milletinin haysiyetine, şerefine yakışan şeyler değildir. Türk Milleti benziyen bir millet değil, benzeten bir millettir. Türk Milleti besleme bir millet değil, besliyen bir millettir. Nice nice tahtlar, tâclar devirmiş, nice nice milletleri himayesine almış, onları korumuş, beslemiş bir millettir. Türk Milleti, bütün tarih boyunca ağa millet, paşa millet olmuştur. Besleme millet, tâbi millet, tâli millet değil..

Mâzisine, ecdadına, tarihine bağlı her Türk münevverini kültür istismarcılarına, kültür emperyalistlerine karşı mücadeleye davet ediyoruz. Mehmetçik nasıl, vatan sınırlarını müstevlilere karşı müdafaa ediyorsa, bizler de aynı imân, aynı heyecan ve şuurla, millî kültür sınırlarımıza dikilecek, türlü maskeler, türlü kılıklar altında memleketimize, milletimizin en mahrem yerlerine kadar girmeğe çalışan bu yabancı, yalancı, talancı zevklere, kültür emperyalistlerine karşı mücadele edeceğiz. Bu mücadelede «ben sen yoğuz, biz varız..» Koskoca bir milletin istiklâli, istikbâli var.

Daha evvel de söylemiş, yazmıştık.. Çanakkaleyi geçemiyen kuvvet, bugün türlü kılıklar, türlü şekiller ve tertipler altında geçmeye çalışıyor. Söz de münevverlerimiz de asrîlik, garpçılık, modern gibi monden kelimelerin arkasına sığınarak bu girişi, bu geçişi hızlandırmakta, Türkiye'yi yabancı zevklerin, yabancı hayatların, yabancı âdetlerin bir panayırı haline getirmektedirler. Noel Baba'dan tutun da Meryem Anaya kadar en hususî işlerimize, en mahrem yerlerimize kadar bizim olmıyan, bizden olmıyan bir kültürün tesirini görmekteyiz. Midemizde Amerikan peyniri, ağzımızda Amerikan şarkıları, helâlarımızda garp usulü tuvalet kâğıtları.. Bu gün domuz eti yemek, asriliğin, ileri fikirliliğin alâmeti farikası sayılmakta, geri kalışımızın sebeplerinden biri olarak gösterilmektedir.

Büyük şehirlerimizi dolaşınız.. Kitapçı vitrinlerinin önünde durunuz. Vitrinler baştanbaşa yabancı dillerle yazılmış kitap ve mecmualarla doludur. Türkçe kitap ve mecmualar, sanki onların kavası, hizmetçisi, kapıcısı gibi... Bu renk renk boy boy son ekselâns kitapların arkasında silik, korkak duruşlariyle bir sığıntı, yabancı sefaretlere iltica etmiş bir mülteci durumunda.. Biz garp tekniğinin ve Amerikan dostluğunun aslâ aleyhinde değiliz.. Sözlerimiz yanlış anlaşılmasın. Bizim üzerinde durmak istediğimiz şey, bizi biz yapan, bizi diğer milletlerden ayıran, hususiyetlerimizin bir hiç pahasına, silip süpürülmek istenmesi, koskoca bir mazisi, medeniyeti olan bu milletin temsil edilmesi, yabancılara benzeme, benzetilme tehlikesidir. İşte bu tehlikeye karşı, milliyetçi, mukaddesatçı Türk gençliğini mücadeleye davet ediyoruz. Tarihlere istikamet veren, kıt'alara hükmeden bir millet, benzetilemez, temsil edilemez.. Türk doğduk.. Türk kalacağız...

OSMAN YÜKSEL

BERTRAND RUSSELL'e

«İlimden Beklediklerimiz» adlı ve Allahın yüce varlığını inkâr eden eseri münasebetiyle...»

Nefsinde kucaklar da adam ilmi kusursuz,
İnkâra sapar sonra nasıl böyle fütursuz?
Etrafına bak, gördüğün herşey onu gizler,
Gök kubbe, şu dağlar, şu ağaçlar, şu denizler!
İdrakine sığmazsa eğer nâmütenâhî,
Bir zerrede meknuz olan esrarı ilâhî,
Vicdanını titretmeye etmez mi kifayet?
Uçsuz ve bucaksız dediğin âlemi şayet,
Hilkat günü bir hüsnü tesadüfse eden var,
Bir sul tesadüf niye yok kılmadı tekrar?
Kaç milyar asırdanberi mevcut şu nizamı,
Hiç aksamadan, şaşmadan âhenkle devamı,
Te'min eden elbet biri var: Kâdir-i Mutlak !
Kanunutabiat denilen sisteme bir bak,
Benzer mi tesadüflerin âvâre eliyle,
Bir anda kurulmuş bu muazzam düzeniyle?
Tatsız, kokusuz, rengi bozuk kupkuru toprak
Olmakta nasıl türlü çeşit ni'mete kaynak?
Her ni'mete bir başka nefaset güzel amma,
Pek öyle kolay sırrına vermez bu muamma!..
Yerden ne alır, gövdeye bilmem ne sunar da,
Dallar bezenir böyle çiçeklerle baharda?
Unsur olarak suyla güneş belki müessir,
Lâkin bir esas yoksa ezelden neye te'sir
İcrâ ile peyda edecekler şu hayatı?
Canlanmak için madde nasıl bir safabatı
Ta'kibediyor, önce düşün, sonra karar ver.
Câhillere söz yok, fakat âlim geçinenler,
Eyvâh!.. diyeceklerse eğer eğriye doğru.
İlmin o karanlıkları yırtan yüce nûru,
Eyvâh!.. ışığından bizi mahrum edecekse,
Eyvâh!.. o ışık yağmuru serpilmiyecekse,
Vicdânı kararmış beşerin ruhuna bir an?
Gerçekle koparmaz bukadar bağları insan,
Esrârına eylerse nüfuz kendini önce.
Engin şu tahayyül, şu tahassüs, şu düşünce,
Allahın eğer olmasa insanlara lûtfu,
Bilmem ki nasıl kavranıp izah olunur bu
Ey ilmine rağmen şu kızıl gaflete sapmış,
Ey Tanrıyı inkâr ederek maddeye tapmış,
Ey kör gözü gerçekleri görmez kese sersem,
Hakkım sana insan olarak lânet edersem.

FUAT ULUÇ

www.ulkunet.com

Mukaddesata Saldıranlar Cezalandırılacak

Nevşehir Mebusu Münib Hayri Ürgüplü, Şeyhülislâm Hayri Efendinin bu hayrülhalefi, Meclise, Allaha, peygambere, mukaddesata tecavüz edenlerin cezalandırılması hakkında bir kanun teklifi yapmıştır.

Son zamanlarda bâzı kimseler büyük Peygamberimiz Hazreti Muhammed'e mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim'e *rezîlâne* vesîleler ve türlü vasıtalarla, demirperde gerisinde dahi görülmiyen azgın, kızgın, kıpkırmızı *bir zihniyet* ve *kötü niyetlerle* saldırışlar yapmaktadırlar. Bu taarruz ve tecavüzler karşısında Müslüman Türk Milleti dişlerini sıkmış beklemektedir. Bu hususta Meclisin alacağı kararı beklemektedir. Bu *çirkin* tecavüzler yalnız bir mecmua ve gazete ile yapılmıyor. Başta Cumhuriyet olmak üzere, Dünya, Son Havadis, Pazar Postası ilâhiri gazetelerle Akis, Kemalizm: Dinimizde Reform gibi birbirini destekliyen, birbirini tamamlıyan dergilerle, inkılâp, kemalizm, yenilik, reform adı altında yapılıyor.

Yalnız, gerek muhterem Münib Hayri Ürgüplünün, teklifinde, gerek Adliye Encümenlerinin tâdil tasarısında bir cihet hem de çok mühim olan bir cihet unutulmuştur. O da teklifler de *din adamlarının bu türlü* tecavüzlere karşı korunmaması.. Onlar yalan yanlış haberlerle, çizdikleri karikatür ve anlattıkları düzmece hikâyelerle din adamlarımızı mütemadiyen tahkir ve tezlil etmekte, falân imamın, falân müezzinin ve müftünün şahsında müslümanlığa vurmaktadırlar. Sultanahmet imamından, Reyhanlı Müftüsünden onlara ne.. Gözden düşürmek istedikleri Müslümanlıktır, İslâmiyettir.

Diğer bir husus da, kanunun sabote etmek istiyen bâzı C.H.P. li demokratların dediği gibi bu kanun Atatürk'ü Koruma Kanunu gibi, hâşâ Allahı, Peygamberi Koruma Kanunu değildir. Yüzde doksan beşi Müslüman olan bu milletin vicdanlarını, inançlarını her türlü tecavüz ve saldırıştan korumasıdır. Mesele yanlış vazedilmiş, *bu suretle birçok gürültülerin* kopmasına, mugalatacıların ulu orta konuşabilmelerine imkân verilmiştir.

Devletin, hükümetin başında bulunan *ve bütün bu* otorite ve kuvvetlerin kaynağı, dayanağı olan T. B. M. Meclisinin de gözönünde tutması lâzımgelen bir husus daha vardır: O da türlü tecavüzler karşısında bâzı vatandaşların sabırsızlanıp mütecavizleri bizzat cezalandırmaya kalkışması, memleketin asayişinin bozulması hususudur.

Velhasıl ne yönden bakılırsa bakılsın, bu kanunun, noksansız, bir şekilde çıkması lâzımdır, elzemdir...

Kanunun bütçe müzakerelerinden evvel konuşulmasına başlanmıştı. *Biz* de *Meclise kadar* giderek büyük bir sabır ve dikkatle müzakereleri başından sonuna kadar dikkatle takibettik. Neler görmedik, neler dinlemedik. Halkçıları, Demokratları, o Hikmet Bayur'u, Meclisin o halini... Leyhte, aleyhte bütün konuşmaları, hepsini hepsini dinlerim... Gelecek sayımızda anlatacağız.. Şimdilik, Mustafa Runyun'un konuşmasını aktarmakla iktifa ediyoruz.

SERDENGEÇTİ

Runyunun Konuşması

Muhterem arkadaşlar! Münip Hayri Ürgüplü Bey arkadaşımızın huzurunuza getirdiği bu kanun teklifi çok yerindedir. Türk Milleti asırlar boyunca, din, namus, şeref, vatan, *istiklâl* gibi mukaddes mefhumlar uğrunda çarpışan, kan dökerek ve bu gibi mukaddes mefhumlara tecavüz *edenlerle savaşan bir millettir.* Ne hazindir ki bugün bu asil ve necib milletin içinden, münevver geçinen bir zümre çıksın da dine, peygambere, mukaddesata hakaret etsin, tecavüzlerde bulunsun. Buna Müslüman birer Türk olarak hepinizin üzüldüğünde şüphe yoktur. Mukaddesat düşmanı olan bu insanlar bu tecavüzkâr hareketleriyle, tarihi mefahirle *dolduran o şanlı* ecdadımıza demek istiyorlar ki : "Sizin asırlar boyunca uğrunda kan döktüğünüz, can verdiğiniz, savaştığınız dininizi, peygamberinizi, kitabınızı işte bugün biz kendi öz diyarımızda, ahfadınızın gözleri önünde elimizle, dilimizle, kalemimizle tahkir ediyor, tezyif ediyoruz. *Salîp muharebelerinin* bu türlüsünü sizler bilmezdiniz. Biz böyle bir *fırsatın yıllardır* hasretini çekmiştik. Ahfadınızdan intikam alıyor ve bu suretle de ruhlarınızı ta'zib etmeye muvaffak oluyoruz. Hem bunu öyle mâhirâne yapıyoruz ki, vatan, inkılâp, kemalizm gibi bu neslin hoşuna giden sevimli mefhum *lar altında gizleniyor, inkılâp* müdafileri gibi görünüyoruz." Evet, bu zümre bu hareketleriyle bunları demek istiyor. Belki de bunlar, kendilerini tahrik eden gizli kuvvetlerin farkında değildirler. Veyahut da, ne kadar yüksek ve hür fikirli münevver adamlar ki, erişilmez, ilâhî şeyleri, dini esasları istihfaf edebiliyorlar. Belki pespâye bir şöhret peşindedirler. Onların kamusunda, hür fikirli tanınabilmenin tek yolu dini,peygamberi tahkir etmek, mukaddesata sövmektir. İnkılâbçı, münevver, kemalist geçinebilmek çaresi de budur. Bunu bir ideal olarak Türk gençliğine *telkin* etmek onlarca bir vazife olmuştur. Beşinci Adnan Menderes kabinesi, gizli komünistlikle mücadele edeceğini ilân etti. Buna herkes *mem* nun oldu. Şuna inanıyorum ki: Komünizm, vatan kelimesi gibi Atatürk sevgisi gibi, inkılâb gibi mefhumlar altına gizlenerek bu memlekete sokulmak istiyor. Artık bugün bu yolda hareket etmek, onlarca bir zarurettir. *Başka türlü* gizlenemiyecekler. Geçenlerde kapatılan Vatan Partisi bunun bir örneğidir. Sayın Başvekilimizin NATO Konferansında ilân ettikleri gibi Komünizm, her memleketin hâlet-i ruhiyesini okşar bir şekilde sokuluyor.

Muhterem arkadaşlar: Yüzde doksan dokuzu müslüman olan bir milletin mümessilleri olarak bütün haklarını korumakla mükellef bulunduğumuz ve bu uğurda yemin ettiğimiz Türk milletinin ecdâda, dine bağlılık duygularının bu şekilde rencide edilmesine müsaade etmiyeceğinizden eminim. Artık "Hakimiyet bilâ kaydü şart milletindir" düsturunun bu noktada tecelli etme zamanı gelmiştir. Yüksek meclisinizin Allah'a, dine, peygamberlere hakaret eden insanları kanun yoluyla susturması, uzun yıllar dini bilgiden mahrum bırakılan körpe dimağları, bu gibi zehirli neşriyattan kurtarması lâzımdır. Bu kanunu çıkarmakla yalnız Müslüman Türk Milletini değil beşyüz milyon gibi muazzam bir insan kitlesini memnun edecek ve onların mukaddes duygularına, dini inançlarına hürmet ettiğinizi isbat etmiş olacaksınız. Türk milleti ve bütün İslâm âlemi, bu hareketinizi, asırlar boyunca mukaddes mefhumların müdafii *olarak yaşayan ve can* veren o şanlı ecdadına ahfadına yakışan bir hareket diye tavsif edecektir. Aynı zamanda ecdadın ruhunu şad edecek, Allah'ın peygamberin rızasını kazanacaksınız. Şunu da arz etmek yerinde olur ki, kabul edeceğiniz bu kanun bütün edyân-ı semâviyye mensupları tarafından da takdirle karşılanacaktır. Gerçi Türk Milletinin mukaddesatı üstünde tepinen bu *zübbeler*, bu memlekette İslâm Dini'nden başka bir din aleyhdarlığında bulunmıyorlar. Fakat içlerinden bazıları daha çılgınca hareket ediyor İsa Peygamberе çiş diyecek kadar ileri gidiyor. Bu bakımdan teklifin bütün peygamberleri içine *alması* ve Adliye Encümeninin mütalâası ayrıca memnuniyeti mucib olmuştur.

Muhterem arkadaşlar! Bugün dünya siyasetini tedvir eden devletler, dost kazanmak için muhtelif ve-

(Sonu 15. Sayfada)

www.ulkunet.com

BIR HEVESKÂRA!.

Sürüm, şöhret, kâr peşinde kıvranan bir heveskâr «yazıyordu, yapıyordu» gibi «Akis» zihniyeti ve uslûbu ile bizim Serdengeçti'ye çatmış. Sene 10 muş, sayı 26 imiş, üzerinde şu tarih yazılı imiş: 28 Aralık 1957... Halbuki bu mecmua 1958 de dağıtılıyormuş.. Nerdeyse «bir senede tevzi edilebilmiş» diyecek bu sayın yazar.. Gerçi Şubattan v.s. den bahsetmiş, ama ifade tarzında öylesine bir suikast var ki bunu anlamamak mümkün değil.. 10 yılda 26 sayı... 1957 yılında çıkan bu 26. sayı da ancak 1958 de tevzi edilebiliyor.. İnsan bu hüner bazlığı görünce, bâbıâli tipi yeni bir gazetecinin yetişmekte olduğunu derhal anlar... 28 Aralık 1957 ile 1958 yılı arasında acaba kaç gün var? Bunu beş yaşındaki bir çocuk dahi farkeder. Öyle uzun boylu takvimi bilgisine lüzum yok.. Bu çocukcağız mecmuamızı bir ay sonra görmüşse kabahat bizde değil.. Neyliyelim bu meşhur mararririn adresi ve imzası yok ki mecmuamız çıkar çıkmaz kendisine bir tane gönderelim.

Hakikat şudur ki: 26. sayımız üzerinde yazıldığı gibi 28 Aralık 1957 de çıkmış, 29 Aralıkta büyük merkezlere, bu arada İstanbul'a da gönderilmiştir.

«Vaktiyle satışı ellibine yaklaşan bir mecmuanın artık okuyucusu mu kalmamıştı, zararına mı gidiyordu, ne için muntazam çıkmıyor, ne için zamanında tevzîat yapılmıyordu?» gibi mütalâalarını yürüttükten sonra «vitrinin önündeki okuyucu -yani muharririmiz - böyle düşünmekteydi.» buyuruyor.

Sen hiç merak etme! Serdengeçti'nin Edirne'den Kars'a kadar onbinlerce okuyucusu var.

Kendi kendisini seyredercesine kaleme alınan bu satırlara ve yazarına nekadar acısak, gülsek azdır. Onunla birlikte biz de hikâyeye devam edelim:

«Bu Serdengeçti mecmuasıydı. Daha doğrusu mecmua değil de Serden geçti imzasiyle Osman Yüksel'in okuyucularına ve bâyilere yazdığı 16 sahifelik açık bir mektuptu.»

Arslanım, ben açık sözlü, açık kalbli bir adamım, ama, açık mektup yazmayı hiç de sevmem. Yazacağım mektupları zarfa kor, kapatır, öyle gönderirim... Hamdolsun, koca bir zarfın içinde 20 kuruşluk bir yığın posta pulum var.

Fakat sana acıyorum. Şu genç yaşında nekadar da yalan söylüyor, tezvirat yapıyorsun...

26. sayıda bâyilere yazdığım yazı, o da arka kapaktaki bir sütundur; hattâ bir sütundan daha az..

Her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da birçok memleket ve dünya meselelerini ele almış, incelemiş okuyucularımıza takdim etmişizdir. Şimdi başlıklariyle birlikte yazılarını sıralıyacağım şu yazılar, senin nasıl bir ruh taşıdığını göstermektedir. Çekiştire çekiştire bitiremediğin 26. sayısı önümdedir ve şu yazılar vardır:

Mevlânâ ve Mehmet Âkif - Serdengeçti

Neyden Gazeller - Arif Nihat Asya,

Seçimlerden sonra - Serdengeçti

Türk - Arap münasebetleri - Serdengeçti

İstifa ediyorum! - Osman Yüksel

Yeni dünya hayranına mektup - Ali Rıza Akdemir (Mülkiye'den)

Bakımsız Gençlik - Serdengeçti

Yılbaşı geliyor! - Serdengeçti

Ekalliyet ahtapotu - Fetih'ten

Bizden olanlar - olmıyanlar - Peyami Safa

Yavuz Sultan Selim Han - Yavuz Bülent Bakiler (Hukuk Fakültesi)

Nedamete çağırış - Orhan Türköz (Ziraat Fakültesi)

Millî maç Millî Dâva - Serdengeçti

Gülünç hakikatler... ilâhiri..

Demek bütün bunlar, Osman Yüksel'in bayilerine açık mektubu.. Öyle mi?

Herbiri başlı başına bir derdimizi yaramızı neşterliyen yazılar.. Muhtelif Fakültelere mensup genç kabiliyetli, imanlı arkadaşlarımızın yazıları, şiirleri..

Bir de sıkılmadan, **«Acaba Osman Yüksel neden başka gençlere, başka yazı yazma heveslisi milliyetçilere sütunlarını açmıyordu?!»** diyebiliyorsun. Benim gönlüm gibi, kapım da, mecmuamın sayfaları da iyi niyetli bütün gençlere açıktır. Ama senin gibi kötü niyet sahiplerine, «yazı yazma heveslilerine» değil. Gerçek kabiliyetlere açıktır. «Akis» mukallidlerine değil! Ben muhitimdeki genç arkadaşlarımı devamlı surette yazı yazmaya teşvik, tahrik etmişimdir.. Ben inhisarcılığın her türlüsünden nefret eden bir adamım ama mecmuamı da yazı yazma hevesilisi amatörlerle dolduramam. Yazacak birşeyi olmıyanlar, dâvası, sevdası, gayesi olmıyanlar ancak, böyle yaparlar. Yığın yığın amatör imzalariyle gazete veya dergilerine muhit yapmak, sürüm temin etmek isterler. Serdengeçti hiçbir zaman çeşitli imzalarla çeşitli menfaatler toplamak yoluna sapmamıştır. Buna ihtiyacı da yoktur. Ne beylik aşınmış, profesyonel mağrur yazarlarla işi vardır, ne de şöhret delisi, mektep kaçağı, kültürsüz heveskâr körpe çocuklarla.. Ali Rıza Akdemir, Orhan Türköz, Bülent Bakiler gibi münevver imanlı gençlerimize kapılarımız arkasına, sayfalarımız sonuna kadar açıktır.

Sonra bu arslan bizim «İstifa ediyorum» yazımızla «Seçimlerden sonra» başlıklı yazımıza da dokunuyor. «Bunlardan okuyucuya ne?» diye bir sual soruyor. Evet, bu İstanbul kaldırımında büyüdüğü anlaşılan bu şehir çocuğuna göre bu yazıların bir mânası yoktur. Fakat en çok takdir, tebrik toplıyan bu yazılarımız olduğunu söylersek, acaba cici beyimiz buna ne buyurur?

«İstifa ediyorum» yazısı, benim hususi hayatımı, şahsi işlerimi anlatan bir yazı değildir. Bir vilâyet merkezinde, bu devrin siyasetini, memleketin kaderine hâkim olan zihniyeti, tipik canlı misaller vererek teşhis, teşhir, takdim eden bir yazıdır..

Benim boyumdan, bosumdan, yediğim yemeklerden, giydiğim elbiselerden bahsetmiyor herhalde..

«Seçimlerden sonra» makalemiz başlı başına, tarafsız bir adamın partiler ve son seçimler hakkında görüşünü, tahlilini yapan bir yazıdır. Aradan bir veya birkaç ay geçmiş olabilir. Yazımıza konu olarak aldığımız seçim, herhalde güzellik kıraliçesi seçimleri değildir. Hâlâ şurada burada, kahvehanelerden, Büyük Millet Meclisine kadar kavgası ve münakaşası devam eden bir seçimdir.

Biz bu çocuğa şunu da hatırlatalım ki seçimler arifesinde çıkan Serdengeçti'nin 25 sayısı seçimlerde esaslı bir rol oynamış, bâzı illerde seçimin kaderini dahi değiştirmiştir. Yal

www.ulkunet.com

nız bir vilâyetteki sürümümüz, elinin altındaki ceridenin bütün Türkiye'deki sürümünün kat kat üstündedir ve bu 4000 rakamı gibi bir yekûna ulaşmıştır. Bu tek bir vilâyetimizdeki satış miktarıdır.

Böyle bir mecmuanın seçimlerden sonra çıkan ilk sayısında, bu hususta okuyucularına birşeyler söylemesi herhalde mânâsız bir hareket sayılamaz. Kaldı ki seçimlerden sonra aldığımız yığın yığın mektuplarda «Seçimler hakkında ne dkşünüyorsunuz?» gibi sualler soruluyor, bu hususdaki görüşümüzün çıkacak ilk sayımızda açıklanması isteniyordu..

Ben şahsen kalender bir adamım. Öğünmeyi kat'iyen sevmem.. Gururdan, mağrur insanlardan nefret ederim. Ben yaptıklarımı, yapabildiklerimi Allah rızası için yapıyorum. Kendimi beğendirmek aklımdan geçmez... Fakat müdafaa ettiğim dâvanın bir izzet ve şerefi var. Şahsıma hücum ederek onu küçültmeye, ayak altı etmeye yeltenenleri de aslâ hoş görmem.. Lâyık oldukları cevabı veririm.

Efendim, şurada burada söylenen, bu çocuğun da diline doladığı bir hususu açıklamak istiyorum.

10 yılda 26 sayı..

Ve bunun altında da şu itham: Ne atâlet, ne durgunluk, ne uyuşukluk bu cânım!..

Evet 10 yılda 15 milyon genç değil de 26 sayı.. Fakat bu hangi 10 yıl.. Serdengeçti'nin ilk sayısı 1947 Nisan ayında çıktı. Çıkar çıkmaz ortalığı yıktı. Gürültüsü fakültelerden Meclise kadar sirayet etti. O zamana kadar Türkiye matbuat tarihinde görülmemiş bir sürüme, alâkaya mazhar oldu..

Aynı sayı üç defa tekrar tekrar basıldı. İkinci sayıdan sonra hapsaneye girdik.. Üçüncü sayımız çıktı. Dördüncüde tekrar hapsaneye girdik.. Beşinci sayımız çıktı. Altıncı sayıda tekrar hapsaneye girdik.. 7, 8, 9. sayılarda iki tecilli mahkûmiyet geçirdik. 10, 11, 12 sayılarımızda da 4 defa daha mahkemeye verildik. Beraat ettik.. Mütemadi mahkemeler, koğuşturmalar, mahkûmiyetler, hapsaneler, devamlı çalışmamıza mâni oldu. 1950 de asker olduk.. Askerlik faslı 1.5 yıl sürdü.. Terhis olunca 13. sayıdan başladık. 13. sayıdan 20. sayıya, Malatya hâdisesine kadar 7 sivil, 2 askeri mahkemede, hakkımızda 9 kovuşturma yapıldı. Bunlar devam ederken Malatya Hâdisesi tevkif... kollarımızda kelepçe.. Malatya hapsanesine.. Sonra Malatya'dan tekrar Ankara'ya.. 11 ay hapsanedeyiz. Beraat ve tahliye.. 11 gün sonra tekrar tevkif.. İki ay daha yat bakalım... Böylece 1954 yılına geliyoruz.

1954 seçimleri..

Seçimlerde neşrettiğimiz beyanna meden dolayı üç yerde mahkeme. Nihayet beraat!

1954 ten 1958 in başına kadar altı sayı: 21, 22, 23, 24, 25, 26. sayılarımız ve 8 kitap..Bu kitaplar: Sonsuzluk Kervanı, Malatya Faciası, Bir Nesli nasıl mahvettiler? — Bir Yağmur Başladı — Gülünç Hakikatler — Bu Millet Neden Ağlar (üçüncü baskı) — Mevlânâ ve Mehmet Âkif — Şeyh Şâmil.

Şimdi neticeyi okuyucularımızın insaf ve idrakine bırakıyorum.. 10 senede 26 sayının macerası budur. Bu 10 senenin aşağı yukarı 3,5 yılı hapishanede, 1,5 yılı askerlikte geçmiştir. Bu beş senedir; beş yıllık faaliyetimizin neticesi şöyledir :

875 bin adet mecmua.

40 bin gazete (Bağrıyanık)

101 bin kitap..

Bu kitapların isimleri ve baskı adetleri şöyledir:

1) Türkçülüğün Esasları (Ziya Gökalp- 4000 adet. .

2) Türklüğün Perişan Hâli (Osman Yüksel) 5000 adet)

3) Bir Nesli Nasıl Mahvettiler (Osman Yüksel) - Birinci baskı, broşür halinde) 22.500 — İkinci baskı: 5.500 — Üçüncü baskı: 5.000

4) Bu Millet Neden Ağlar (Osman Yüksel) :

Birinci baskı : 10.000

İkinci Baskı: 5.000

Üçüncü Baskı: 3.000

5) Kanuni Devrinde Bir Sefirin Hatıratı (Busbeck) 4000 adet

6) Mâbetsiz Şehir (O. Yüksel) - 4000 adet.

7) Sonsuzluk Kervanı (N. Fazıl) 4000 adet.

8) Malatya Faciası (H. Üzmez) 5000 adet

9) Bir Yağmur Başladı (Bekir Sıtkı) 4500 adet.

10) Mevlânâ ve Mehmet Akif (O. Yüksel) 3000 adet

11) Şeyh Şamil (Zihni Hızaloğlu) 4000 adet

12) Beyaelmilel Yahudi, Ö. Ford, (Tercüme) 4000 adet

13) Garpiların Gözüyle Hz. Muhammed ve İslâmiyet, 4000 adet.

14) Müslüman Türk Çocuğunun Şiir Kitabı, 5.000 adet.

Cem'an yekûn 101 bin kitap.

Bütün bu mecmua, gazete ve kitapların hepsi noktasından virgülüne kadar teker teker elimden geçmiştir.

Mecmualardaki yazıların hemen onda dokuzu, kitapların onda yedisi tarafımızdan yazılmış, para temini, kâğıt temini, matbaa işleri, paketler, sevkiyat, sonra, başlı başına bir dert olan bayiler.. Bu arada 54 mahkeme.. 6 defa hapsane.. Kazalar, cezalar, belâlar, mahkûmiyetler, mahrumiyetler.. Bunlar dile kolaydır. 10 yılda 26 sayı diye gülmek kolaydır. Ocak başında oturup dostları çekiştirmek kolaydır. Ama kazın ayağı öyle değildir.

Bir defa bilerek bilmiyerek hapse girmek kolaydır. Fakat her sayıda yeni bir mahkûmiyeti göze almak her kişinin kârı değildir.

Sonra biz, bizim cephede görünen bâzıları gibi türlü menfaatler için resmi dairelerin eşiklerini aşındıran veyahut, müslüman zenginlerden, şu radan, buradan mukaddesat vergisi tarhedenlerden de değiliz. Şimdiye kadar da buna ne tenezzül ettik, ne de ederiz.. Bütün mücadele hayatımız da miliyetçilik yapıyoruz, dinimizi müdafaa ediyoruz gibi iddialarla, sen dönmesin, sen masonsun gibi şantajlarla, mücahitlik şantajcılığı yapıp şundan bundan para sızdıranlardan da değiliz.

Tek başına çalışıyorum. Gece gün düz çalışıyorum. Kimseye minnet etmeden, kimseden birşey talep etmeden çalışıyorum.

Mecmuanın baş muharrirliğinden kuyruk muharrirliğine, tahmalığına kadar hepsini kendim yapıyorum. Bu iş bu dâva bana mütemadiyen felâketler getiren bir iştir. Bütün bunları tek başıma göğüslüyorum.. Kimseyi yardıma çağırmıyorum, kimseyi âlet olarak kullanmıyorum. Kimseyi harcamıyorum.

Mecmuaların ve kitapların satışından gelen paraları bir yetim hakkı gibi muhafaza ediyor, bunları, hakikaten yetim kalan, öksüz kalan, bu aziz dâva yolunda, tek kuruşunu zayi etmeden harcıyorum. Şu yalancı dünyayı üçten dokuza kadar çoktan boşamışım.. Ne zevk, ne eğlence, ne şu, ne bu.. Bütün dünyayı, musallada kalacak olan şeyleri, bırakmışım; onlar beni terketmeden, ben onları terketmişim.

1940 yılındanberi tam 18 senedir böyle bir mücadelenin içindeyim. Bu mücadelede nice nice yaralar aldım, fakat ölmedim. Beni emekliye ayır-

(Sonu 15. Sayfada)

www.ulkunet.com

Reformcuya Cevap

Epey bir zaman oldu. Osman Nuri Çerman isminde meçhul bir adam meşhur olmak sevdasiyle «Dinde Reform» isminde bir kitap neşretmişti.

Kitabın kapeğı, bir pisliğin üzerine taş atılmış da bu pislik etrafa sıçramışcasına berbat, sarı bir mürekkeple basılmış, içi de akıl, mantık, ifade ve uslûp hatâlariyle, hezeyanlarıyla tıka basa rastgele, devşirme, şişirme yazılarla dolu idi.

Serdengeçti'nin 23. sayısında «Kemalizmi Din haline getirmek istiyenler, Atatürk'ün sözleri Kur'ânımız, Anıt - Kabir Kâbemizmişl» başlığı altında bu adama adamakıllı bir cevap vermiş, Bay Çerman'ın asıl niyetini teşhis, teşhir ve okuyucularımıza takdim etmiştik. Bu Çerman başka yerden ciddî bir cevap almayınca meydanı boş bularak şimdi bir de mecmua çıkarmaya kalkışmış.. Mecmuasının adı da kitabının isminin aynı: «Dinimizde Reform - Kemalizm.»

Altında şu satırlar: «Aylık Siyasal, Sosyal, Bilimsel, Ekonomiksel Güzel Yazılar». Bir de Atatürk'ün koskoca bir başı... Onu ihmal eder mi hiç. Onun arkasına gizlenerek savunacak solak fikirlerini ... Siyasal, sosyal, bilimsel, ekonomiksel güzel yazılar dergisiymiş... Ne de güzel yazılar ve ifadeler ya.. Hele şu ekonomiksele bittim doğrusu.. «Ekonomik» kelimesinin aynı zamanda «sel» i ihtiva ettiğini bilmiyecek kadar akılsal, fikirsel, kültürsel bilgiden mahrum bu büyük ıslahatçı, reformcuya acımamak elden gelmiyor.. Sayın yazar din işleriyle kadın meseleleriyle de uğraştığına göre, ekonomikselin yanı başına şu kelimeleri de eklese iyi olurdu: Tinsel, dinsel, cinsel, seksüel....

Her ne hal ise, bu büyük muharrir pek de ekonomiksel kaidelere riayet etmeden dergisinden bir tane de bizim adresimize göndermiş.. Başkası göndermiş olabilir diyeceksiniz... Hayır, bizzat kendisi... Dergisinin damgası var, adresimin yanında.. Kaşınmış efendim, duramamış.. Bize gönderecek, biz de cevap vereceğiz.. Mecmuası böylece reklâm edilecek.. Kendisi meşhur olacak. Hani zemzem kuyusuna .... . . gibi.

«Mecmuasının 14. sayfasında «Dinde Reform-Kemalizm'e itiraz eden, Serdengeçti dergisine cevap» başlıklı bir yazı var.

Bu yazı, güya bizim 23. sayımızdaki «Kemalizmi din haline getirmek istiyenler» başlıklı makalemize cevap olarak verilmiş... Şimdi lûtfen Serdengeçti'nin 23. sayısını bulunuz; mutlaka ve mutlakkak o yazıyı okuyunuz. Bir de buraya aynen naklettiğimiz bu adamın yazısını.. Bizim yazımızla bu adamın sayıp döktüğü şeylerin zerre kadar alâkası var mı?

Bay Çerman kendisine 23. sayımızın 8, 9, 10. sayfalarında verdiğimiz etraflı ve esaslı yazıyı karşılıyamayınca 14. sayfamıza kaçmış; orada «Kesilen saçlar» başlıklı bir sütunluk yazı var. Bu yazı ne kendisini ilgilendirir, ne kitabını..

Hayır, o, bu yazımıza cevap veremez. Çünkü biz onun bütün tezvirlerini, yalanlarını, misaller naklederek zaman ve zemin göstererek çürüttük, yüzüne vurduk.

Bay Çerman'ın, dergisinde bize verdiği cevabı, kılına bile dokunmaya tenezzül etmeden aşağıya alıyoruz :

Şimdi yukarıda aynen naklettiğimiz bu hezeyanmameyi tahlil edelim:

Ben, Metin Toker için bir fıkra yazmıştım.. Metin Toker hapishaneye girdiği sıralarda gazeteler M. Toker'in saçları ha kesildi, ha kesilecek diye, sanki bu mühim bir meseleymiş gibi ilk sayfalarında yazıp durmuşlardı da, ben de bunun üzerine «Kesilen Saçlar» isminde bir fıkra yazmıştım. Sonra bir siyasete kurban giden, şimdi herkesin unuttuğu Malatya faciası kurbanlarını hatırlamış, bu cici beyin saçlarına verilen ehemmiyetle bu memleket çocuklarına yapılan muameleyi bütün çıplaklığıyle gören, bilen bir adam sıfatiyle, bu türlü yazılar karşısında yeniden üzülmüştüm.

Ellerinden her türlü imkânları alınmış bu çocuklara şu sahte inkılâpçının yaptığı isnada bakınız:

«İrtica için teammüden katil suçundan adliyemizce mahkûm olan, temyizde mahkûmiyetleri tasdik edilmiş bulunan ve mahkeme kararlarının istinad ettiği deliller içinde kökü dışarda Türkiye düşmanı teşekküllerle ilgisi sâbit görülen bu mahkûmları aslan kelimesiyle tavsif eden gazetenin mezhep ve meşrebinin tarihte din perdesine bürünerek vatan düşmanlarına benzediğini göstermektedir...»

Şimdi, ey Çerman! Malatyalı çocukları, «Kökü dışarda, Türkiye düşmanı teşekküllerle ilgisi sâbit ağır bir itham altında tutuyor, bulunduruyorsun.. Seni söylediklerini ispata dâvet ediyorum. Eğer bunu ispat edemezsen sen dünyanın en alçak, en rezil, en bayağı mahlûkusun!.. Sana bir ay iki ay, hattâ üç ay mühlet veriyoruz. Erkeksen, mertsen söylediklerini ispat edersin.

www.ulkunet.com

Böyle Verilir

Beni de din perdesine bürünerek vatan düşmanlığı yapanlara benzetiyorsun.. Ve birçok isyanların ve isyancıların isimlerini sıralıyarak bizi de onların arasına katıyorsun.

Ey kanunla korunmuş bâzı şahısların arkasına gizlenerek, zamanın muteber, geçer akçası addettiği bâzı «izm» lerle bizi lekelemek istiyen hokkabaz, düzenbaz, madrabaz... Ruh düşmanı, mukaddesat düşmanı, putperest, teres!... Biz Anadolunun bağrıyanık çocukları, vatan düşmanıyız öyle mi?

Diyorsun ki «Şeyh Sait ve onun yârı velakârı bugün dahi gençliğin başına musallat Saidi Nursî ve bundan ders alarak daha dün, Bursa'da Ulu Câmide irtica çıngarı çıkaran Akifî Şeyhi Mehdi-i Resûl hep birer arslandır»; yani bize göre bunlar birer arslanmış...

Acaba Malatya hâdisesi ile birkaç gencin, çocukça hareketi ile Şeyh Said isyanı, Derviş Vahdeti'nin, Patrona Halil'in, Kabakçı Mustafa'nın ne alâkası var? Hele benim, Serdengeçti'nin ne ilgisi var. Tarihte çıkan bütün isyanların sebebini Serdengeçti'ye yükletecek kadar bir nisyan hastalığına tutulmuşsan diyeceğim yok..

Sonra Şeyh Said isyaniyle isim benzerliğinden başka Saidi Nursî'nin ve hele Bursa'da Ulu Câmide kendini Mehdi-i Resûl ilân eden meczupla Saidî Nursî'nin ne gibi bir alâkası var? Polis Müdürü gibi konuşan bu adam, kendi gibi sakat, imansız, müfterilerden başka herkesin hürmet ettiği Saidi Nursîyi «gençliğin başına musallat» bir vatan düşmanı olarak göstermektedir.

Asıl gençliğe musallat olan, onu kökünden, onu mâzisinden, onun ailesinden koparmak, dejenere etmek, demirperde gerisinin putlara, diktatörlere tapan gençliği haline getirmek istiyen sen ve senin gibi istler pislerdir.

«Diğer yazılariyle de hep bu ruhu telkin etmek istediği anlaşılan Serdengeçti Dergisinin Dinde Reform adlı kitabımız hakkındaki tenkidleri, vatan ne olursa olsun, millet ne olursa olsun ama din esnafının kâr ve saltanatına halel gelmesin fikri hâkimdir.»

Öyle mi efendim! Biz ne vatan, ne millet, hiç birşey düşünmüyoruz. Sadece din esnafının kâr ve saltanatını düşünüyoruz.

Bu memlekette din esnafı ve din esnafının kâr ve saltanatı diye birşey yok.. Maalesef ve maalesef bu memlekette, ayaklarına vatanın toprağı dahi bulaşmamış, asker kaçaklarının, sahte inkılâpçıların, Selânik dönmelerinin saltanatı vardır. Demokrasi hareketi başlıyalıdanberi yavaş yavaş millet uyanmaya başladı.

Din esnafı, din saltanatı öyle mi? Türkiye'de dinine, vatanına bağlı zümre bir mazlumlar, bir mâsumlar zümresidir. Milleti yaşatan, devleti ayakta tutan, vatanı kurtaran bu zümredir. Fakat onlar mazlumdur, mağdurdur.. Allahına söverler ses çıkaramaz, Peygamberlerine söverler, ses çıkaramaz.. Hakkını çiğnerler ses çıkaramaz.. Bilhassa eski iktidar zamanında böyleydi.. Şimdi de birçok gelişmelere rağmen hâlâ böyledir. Onun çocukları âdi bir yaralama yüzünden yıllarca hapishanelerde yatarlar. İki asırlık ceza görürler. İnkılâpçılardan biri hapse düşer.. Onun saçları bile, saçlarının kesilip kesilmemesi bile Türkiye ölçüsünde bir mesele hâline getirilir. Türkiye'de yıllardanberi devam eden, vicdanlar, imanlar yaralıyan bir inkılâp terörü vardır.. İnsafla bakılsın: Türkiye'de muhafazakâr, dindar halk mı zengindir? Yoksa inkılâbı, Atatürk'ü ağızlarından düşürmiyen, rejim rejim diye, gerçekte midelerinin rejimini koruyan inkılâp bezirgânları mı? Bu apartmanlar, bu çiftlikler, bu hususî arabalar, bu makamlar kimindir?

Hacıbayramda, Fâtih'te namaz kılanların mı? Yoksa Ankara Palaslarda, Beyoğlularında, Karşıyakalarda sefa süren inkılâpçı «Kemalist» eksellânsların mı?

Muhterem okuyucularımız. Şimdi de şu cümleye bakınız:

«Dincilik ile Rusculuk aynı şeylerdir. Nitekim bugün Suriye'deki komünist partisi ile Türk düşmanı idareciler hep Hz. Muhammed'in ırkından, dininden olanlardır.»

Bu adamın dine, mukaddesata, Hz. Muhammed'e karşı düşmanlığı öylesine kızıl, rezil bir düşmanlık ki, küfür aklını ve iradesini öylesine felce uğratmıştır ki ne söylediğini ve hele nerede olduğunu kendisi de bilmiyor.

Dincilikle Rusçuluk aynı şeymiş.. Aman rabbi!.. Komünizmin baş düşmanı dindir.. «Din bir afyondur» sözü komünizmin kurucusu Lenin'indir. Kiliseleri, câmileri kapatanlar, din adamlarını imha edenler, Sibirya'ya sürenler onlardır.

Komünizmle en amansız bir şekilde mücadele edenlerin «din adamları» olduğunu Rusya hakkında çıkan kitapların hemen hepsi yaz-

www.ulkunet.com

maktadır. Türkiye'de hemen hemen aynı şey olmuş, zafer kazanıldıktan sonra, Rusya'dan ilham alarak, Kuvayi Milliye ruhu katledilmiş, bunun mümessilleri sehpalarda can vermişlerdir.

Bay Çerman Suriye'yi misal veriyor: Suriye'yi Hazreti Muhammedin ırkından gelme halis müslüman ve Arap olarak gösteriyor. Halbuki Suriye'de yetmişiki buçuk millet barınmaktadır. Türkler, kürtler, dürziler, maruniler, Türkiyeden kaçan Ermeniler, Rumlar, zenciler, ilâhiri... Suriye'deki komünistler, herhâlde bu satırları yazan kadar koyu solak ve solcu değildir. Milyonlarca insanın mukaddes bildiği bir yere, Kâbeye savrulan şu küfre, ve bu küfürbâzın içindeki ufunete bakın.. Şu cümleye bakın :

«Yüzlerini karadonlu Beytullaha sürttüre sürttüre derilerini aşındırtsak...»

Bre hayasız, sen inanmasan bile, inananların, milyonlarca inanan insanın, kendi vatandaşlarının imanlarına, vicdanlarına hürmet etmen, hiç olmazsa susman lâzım... İnsanlığın da, medeniliğin de ilk şartı budur. Başkalarının düşünce ve duygularına saygı göstermektir.

«Rusya için irtica, geriliği Kabakçı Mustafa gibi, din elden gidiyor diyen Serdengeçti gibi, dergiler gerekir...» Böyle buyuruyor bay Kemalist! Ya kendi kitabını Rus radyosu ballandıra ballandıra methetti.. Buna ne buyrulur ve aynı radyo, «Reaksiyoner Serdengeçti mecmuası yine çıktı» diye kaç defa kötüledi..

Haydi haydi, numara yapma... Moskoflar, dostlarını ve düşmanlarını pekâlâ bilirler. Kimin Allahçı, ahlâkçı, ruhçu bir nizamı müdafaa ettiğini, kimin putçu, materyalist bir rejimin meddahlığını yaptığını senden benden daha iyi bilirler.

Bir de utanmadan islâmiyeti, Hz. Muhammed'i müdafaa ettiğini söyliyen bu adam, Peygamber zamanında vukubulan, islâm düşmanlarınca alabildiğine tahrif, tağyir edilerek bir tezvir âleti olarak kullanılan Hz. Muhammed'in Zeynep'le evlenme meselesini, Hz. Ayşe'nin çölde Safvan'la kalışını, ikide bir ısrarla dergisinde ele almakta, «bakın, bunların Peygamber dediği adam (hâşâ) böyle bir adamdı» demek istemektedir.

Demokrat Partiye, mecmuasının şurasında burasında hulûs çakmaya yeltenen bu açıkgöz, güya bizim yazımıza cevap olarak yazdığı yazının son cümlesini şöyle bitiriyor :

«Türk Milleti artık, çok hacıların koltuğunda saklı haçları görecek derecede uyanıktır. Nitekim seçimde bu uyanıklığı göstermiştir.» Yani reyinin çoğunu muhalefete, C.H.P. ye vermiştir, öyle mi? Bu günlük bukadar!

Reformcunun bize güya cevap olarak kaleme aldığı yazı aşağıdadır:

(Dinde Reform - Kemalizm) e itiraz eden (Serdengeçti) Dergisine Cevap

(Serden Geçti) adlı bir dergide de (Dinde Reform) kitabımız hakkınma (Kemalizmi din haline getirmek isteyenler) başlıklı bir tenkid yazısı okudum. (Sayı: 23 Mart 1957 Sayfa: 8).

Aynı nüshanın 14 ncü sayfasında Kesilen Saçlar başlıklı bir yazı vardır. Güya gazeteler Metin Toker'in hapishanede saçının kesilişi ile neden bu derece alâkalanıyorlar? derken din elden gidiyor diye Genç Osman'ı öldürenler gibi, irticaalarla savaşıcı yazılar yazan bir gazete baş yazarına devrin başkanının gözü önünde vuran katilleri şöyle tavsif etmektedir: (Türk adliyesince mahkûm olan "hapsolan kimdir? Bir fikir, bir iman kahramanı mıdır? Niçin hapsolmuştur, ve ne yazmış, kaç aya mahkûm olmuştur? Kimse ne bu sualleri sordu, ne de cevabını verdi... 17-18 zavallı, Anadolu çocuğu cem'an yekûn 200 sene ceza aldı. Kimi öldü, kimi sürünüyor. Malatya'da bir adamdan bir fincan kan katı diye... Bütün bunlar oldu da gık diyen olmadı... Siz yatın aslanlarım.. Siz yatın...)

İrtica için teammülden katil suçundan adliyemizce mahkûm olan, temyizde mahkûmiyetleri tasdik edilmiş bulunan ve **mahkeme kararlarının istinad ettiği deliller içinde kökü dışarda Türkiye düşmanı teşekküllerle ilgisi sabit görülen bu mahkûmları aslan kelimesiyle tavsif eden gazetenin mezhep ve meşrebinin tarihte din perdesine bürünerek vatan düşmanlığı yapanlara benzediğini göstermektedir.** Bu yazıdaki ruha göre Patrona Halil, Kabakçı Mustafa, Derviş Vahdeti, Osmanlı İmparatorluğunu arkadan vuran Mekke Şerifi Hüseyin, Sakarya'da ölenler şehit olmaz diye fetva veren Şeyhülislam Dürrizade, kendisine kanuna itaat etmesini tavsiye eden, ordunun göz bebeği olan Kubilay'ı Menemen'de Tekbir getirerek ustura ile kesen Derviş Mehmet, Doğu Anadoluyu Türkiye'den ayırmayı istihdaf eden ve binlerce kardeş kanı döken Şeyh Sait ve onu yar-ı vefakârı bugün dahi gençliğin başına musallat Saidi Nursi ve bundan ders alarak daha dün Bursa'da Ulu Camide irtica çıngarı çıkaran Akif-i Şeyhi Mehdi-i Resul hep birer arslandır. Din kahramanıdır. Türkiyeyi çökertmek, içinden vurmak için çalıştıklarını tarih yazarsa da dini koruduklarını ve kurtardıkları için baş tacı yapmak gerekiyor ( )...

Diğer yazılarıyla da hep bu ruhu telkin etmek istediği anlaşılan Serden Geçti dergisinin (Dinde Reform) adlı kitabımız hakkındaki tenkitleri, Vatan ne olursa olsun, millet ne olursa olsun amma din esnafının kâr ve saltanatına halel gelmesin fikri hâkimdir.

www.ulkunet.com

Bu tenkit yazısında Reform, Kemalizm, Dinin kutsallığı, Peygamberin oğulluğunun karısıyla Allah tarafından evlendirilmesi, Kur'anın Türkçeleştirilerek ibadetin Milletleştirilmesi din ulemalarının bir kısmının vatan Türklük ve Medeniyet düşmanlıkları meselesi, Atatürk'ün Peygamber olup olmıyacağı, Kemalizm'in şeriattan daha mühim olup olmadığı, softayla komünistin aynı şey olup olmadığı meseleleri, Kemal Edip Kürkçüoğlu'nun çıkardığı (Dinde Reform Mes'eleleri) adlı kitabında da mevzubahis olduğu için bu kitaba cevap verirken Serden Geçti'nin tenkit yazısına da cevap vermiş olacağını ümit ediyorum. Yalnız, Serden Geçti'deki tenkit yazısının başındaki şu satırları cevaplandırmayı faydalı buluyorum :

(Aylardanberi uyanık müslüman ları rahatsız eden, (Dinde Reform, Kemalizmin prensipleri, İmanı, İtikadı, ödevleri) gibi belki Rusya'da dahi eşine rastlanmıyan bazı kitaplar çıkmakta, bunlar elden ele merakla dolaşmaktadır.) Deniliyor.

Cevap

Yazar hakikaten doğru söylemiş tir. Çünkü din denilen terbiye vasıtasının berraklaşarak Türk Milletinin Millî birlik, benlik, medeniyet, ahlâk ve ilmi üstünlüğü temin etmesini (Dinde Reform) adıyla isteyen, dileyen bir kitabın elbet eşine Rusya'da rastlanmaz. Çünkü Rusya tarihte daima mürteci dinciler kışkırtan, destekleyen bir devlet olagelmiş tir. Meselâ: Rusya ile devletimiz hasım halinde iken, biz Allah Allah diye kılıcı çeker harp ederiz, yeni silâh ve yeni talim istemeyiz diyen, din elden gidiyor diye ayağa kalkarak başına topladığı ipli Ali, kazıklı Velilerle isyan çıkaran ve inkılâpçı padişah Selim III. ü tahtından indirdikten sonra boğazlattıran Kabakçı Mustafa isyanını o zaman Rusya'nın müttefiki olan İngiltere'nin Türkiye Sefirinin kışkırttığı hayat ansiklopedisinin 3. Selim bahsinde herkes okuyabilir.

Rusya için Türkiye'nin dindar oluşu veya komünist oluşu nesine gerektir? Ona ancak yasin okuya okuya büyü ile, yalnız fal ile harbederek, Karlofça, Kaynarca gibi muahedeleri imzalayacak derecede uyuşturulmuş bir millet lâzımdır. **Onun için dincilik ile Rusçuluk aynı şeylerdir.** Nitekim bugün Suriye'deki Komünist Partisi, ile Türk düşmanı idareciler hep Hz. Muhammedin ırkından, dininden olanlardır. Türkü imha için daima Rus Arabı, Arap Rusu dini sultalariyle desteklive gelmişlerdir. Bugün de durum aynıdır. Araba yaranacağız diye ezanı tekrar, Arapçaya çevirsek, mevlûdu İstiklâl Marşından daha çok okusak, camilerimiz dolup taşsa, hastalarımızın ilâç larına ait dövizlerimizi İbnissuudun cariyelerini 5-10 daha çoğaltmak için hacılara tahsis etsek, **yüzlerini Karadonlu Beytullaha sürttüre sürttüre derilerini aşındırtsak yine Komünist Rusya'nın** Mukaddes Şam'da üs kurup oturmasına, Lazkiye'de ezan seslerinin altında Rus Komünist deniz erlerinin müslüman din kardeşlerimizle birlikte Türke yumruk sıkmalarına engel olamayız.

Dinde reform olamaz! Din milleşemez.. Kur'an Türkçeye çevrilemez diyenler bir hiyanet politikasına âlet oluyorlar. Bâtıl itikadlardan temizlenmemiş uydurmaları din diye Türke karanlık olan Arapça kitapta tap, diye öne sürenlerin gayesi Türkü Araplaştırmak, soysuzlaştırmak, böylece Atatürk'ün idealinden uzaklaşan bir Türkiyeyi yaratarak Osmanlı İmparatorluğu gibi yağma edilebilecek bir toprak haline getirmektir. Bugün her medeni millet artık kendi diliyle tanrısına dua etmekte ve bu reformu çoktan yapmış bulunmaktadır. Kitabımızla dinde reformu, Türkçe ibadet ile de Müslüman olabileceğimizi, dini duygularımızda akıl, mantık Hâkimliği Türklük harici inançların bizi ancak tarih âlemden sildirmeye yarayabileceğini, varolmak için; ATATÜRK'ün gösterdiği yola dört elle sarılmamız gerektiğini iman haline getirmek için çıkardık ve çıkarıyoruz.

Bir menfaat beklemeden yüzde yüz Atatürk ülküsü ve vatan aşkı çağlıyan irtica düşmanı bu kitabın eşine elbet Rusya'da rastlanamaz. Rusya için sanki kanije kahramanıymış gibi Donkişotvari "Serden Geçti. İsmini taklid eden istediği irticai, geriliği Kabakçı Mustafa gibi din elden gidiyor diye haykıran dergiler gerektir. Türk milleti artık çok Hacıların koltuğunda saklı haçları görecek derecede uyanıktır. Nitekim seçimde bu uyanıklığı göstermiştir.»

İslâm Mecmuasının 14 ncü sayısı çıkıyor...

KÂĞIT DESTANI

Demek sen de düştün «Karakorsa» ya:
Giyecek, yiyecek, içecek gibi?..
Haber saldım İstanbul'a, Bursa'ya,
Değilmiş bu buhran geçecek gibi!...
Piyasada ne adın var, ne sanın,
Çıfıt sürüsüyle dolmuş her yanın,
N'olur hâli sensiz acep vatanın?.
Düşünürken aklım uçacak gibi!..
Bir mûcize oldu bastırmak kitap,
«Hak» tan gayri kime edeyim hitap?
«Muhtekir» i asmak değil mi sevap?
Gönlüm birkaçını seçecek gibi..
Ayyaş değilim ki içip sızayım,
Heccav değilim ki hiciv yazayım,
Bir «Çıfıt» a olsun mezar kazayım,
Yoksa o, kefenim biçecek gibi!..
Hasretim yıllardır sana ey kâğıt!
Bırak da yazayım hâlime ağıt,
N'olur dertlerimi bir parça dağıt,
Onlar, başıma iş açacak gibi...
Sensiz mümkün müdür hiç ilim, irfan?
Sensiz kurtulur mu hamlıktan insan?
Olursa «Allah» tan bir lûtuf, ihsan,
Kalemim yurda nûr saçacak gibi!...
İtiller, şeytanlar kesildi melek,
Her dem yüzlerine gülüyor felek,
Duyan yok çalsam da davul - dümbelek,
FEDAİ bu ilden kaçacak gibi...

Eskişehir 21.6.1957 AŞIK FEDAİ

www.ulkunet.com

Cumhuriyet'ten Reforma

«Günâhım» isimli şu lânetleme şiire bakın! Bu şiir 1951-52 Cumhuriyet Gazetesinin tertiplediği şiir müsabakasında Yunus Nâdi *Mükâfatını* kazanmıştır.

Cumhuriyetin zihniyeti belli.. Bir yazı, bir şiir, Allaha, dine, peygambere, mukaddese nekadar söverse, o yazı, o şiir diğerlerinden okadar daha güzel, daha iyidir. Mükâfata lâyıktır. Cumhuriyet Gazetesinin açtığı şiir müsabakasına kimbilir, ne güzel şiirler gelmiştir. Fakat hayır, onun gayesi, onun derdi, güzel şiir seçmek değil, Allaha, Peygambere sövenleri mücâdelâtlar keşfetmek, onları mükâfatlandırmak, böylece diğer gençleri de bu yola çekmek. Bu türlü şeyler yazmaya teşvik etmek. Bu şiir, daha doğrusu yâve de onlardan biri.

«Günahsız dedin, bir örnek yolladın..» misrâ ile başlıyan hezeyan doğrudan doğruya Hz. Muhammed'i hedef tutmaktadır.

«Sarığının arasında iki misvak sokulu..» gibi alçakça, rezilâne sözlerle.. Sonra hâşâ, Allahla, Allahın iradesi ve takdiriyle eğlenmeler. Basit, bayat mantık oyunları.. İşte bu rezil, hep bu türlü şeylerle mecmuasını doldurmuş.. Sonra da utanmadan İslâm dininden, Hz. Muhammed'den dinde reformdan, ahlâktan, fazilettten bahseder. Tabii zevahiri kurtarmak, ben dîn düşmanı değilim demek için...

Ey bu şiiri mükâfatlandıran mağrur Cumhuriyet! Bir gün gelip sen de yıkılacaksın!.. Okadar mağrur *olma*...

Ey benim Allahım,
Anlıyorum ki, bütün günahım,
Senin Halik, benim mahlûk olmamdır.
Bugün varım,
Ve biliyorum ki, var oldukça indinde günahkârım.
Çünkü rakı, şarab, kadın, eğlence
Gibi varlığıma yarıyan şeylerin mürtekibi sence,
Günahkârdır.
Fakat bunların hepsi güzel,
Hepsi de ziruha emel,
Hepsi yaşamak için lâzım.
Ne zaman bir damla şarapla ıslansa ağzım,
Ne zaman içimi çekse bir kadın,
Beni 'günâhın beşiğinde salladın,
Günahsız dedin, bir örnek yolladın:
Kenarları sarkık bıyıkları
Dudaklarının üstünde kırpılmış,
Sakalı, karanfil yağı kokulu,
Ve sonra,
Evet,
Ve sonra,
Sarığının arasında iki misvâk sokulu
Vekîlin olan bu mahalle imamı,
Kayda memurmuş gibi günahımı,
Defteri âmâlî sunar:
— Bir günah daha var
Anladım ki, neyi sevdimse, nekadar güzel şey varsa,
Hepsi günâh.
Onun için ben de vekilinden eyledim ikrah.
Fakat günahı da, mahlûkuda sen yarattın
Onun mayasına za'fı da, incizabı da sen kattın
Tanrıya tut.. Tavşana kaç..
Gözlerini bağla! yoluna bin çukur aç.
— Dikkat uçurum var.
Bu güzel icat senin, burası eminim.
Lâkin, taksirat niçin yalnız benim?
Niçin yok suçta iştirâkin
Biraz o kürsüden in,
Beraber düşünelim.
Niçin mahkemede sen, hem müddeî, hem hâkim.
Hani, yeşil cübbeli, sarı pabuçlu,
Bir vekilin var ki benden suçlu
Ona sordum :
— Kadını gördüm, şarabı içtim, muterifim
Fakat kadına da çeken, şaşraba da mesteden kim?
Cevapsız kaldı sualim!
Ey benim Allahım, şimdi sana dönüyorum,
Şimdi sana soruyorum :
Bunları halketmeseydin,
Yahut, adına günah demeseydin sen,
Günahkâr olur muydum gene ben?..

M. M.

İşte Cumhuriyette çıkan şiir.. Aynı Cumhuriyet bu zibidinin mecmuasını şöyle reklâm etmektedir:

«Allahlı komünizmden korunmak için yeni çıkan «Dinimizde Reform : Kemalizm» adlı güzel yazılar dergisini okumak gerekir.» — Yıl 33, sayı: 12020, Cumhuriyet.

Allahlı komünizm ha.. Vaktiyle neşriyat müdürlerine varıncaya kadar gazetesini solcularla dolduran bu gazete hâlâ aynı yoldadır. Allahlı komünist, yani bizler... Komünizmde Allah olmadığını, komünistlerin Allah ve din düşmanı olduklarını bu Cumhuriyet - Reform - Kemalizm anonim şirketi bilmez mi! Bal gibi bilir, bilir ama kasden ve bilhassa böyle yapmaktadır.. Esasen Cumhuriyette din ve maneviyat düşmanlığı bir kanser halindedir. Bu onlara babalarının mirasıdır. Din ve din adamları aleyhinde en iğrenç haberleri veren odur. Geçenlerde Beyhaniye müftüsünün keçisi çalınmış.. Cumhuriyet bunu, «Keçi Çalan Müftü» diye baş sayfasına geçirir. Keçisi çalınan müftü, diyecek yerde.. Efendim ufak bir yanlışlık.. İyi ama birinci sayfada verilecek kadar bu haber mühim mi? Zavallı müftü tekzip üzerine tekzip gönderir.. Mahkeme ilâmlarını dahi gönderir. Cumhuriyet müftü efendinin ne tekzibini basar, ne bunlara kulak asar. Zira o milyara varan serveti, babadan kalma şöhreti ile kanundan da *kuvvetlidir*. Kimbilir, Dinde Reform, yok bilmem ne diye böyle zırvaları ortaya süren bu kuklaları oynatan da odur...

Aynı mecmuanın 13 ncü sayfasında şu satırlara rastlıyoruz:

«O sırada birtakım dramatik ve korkunç tezahüratla Cebrail ona Allahın *ahkâmını bildiriyor*.. Muhammed de kendinden evvel gelen peygamberler gibi cehaleti yüzünden...» ilâhiri.

www.ulkunet.com

İZMİT FACİASI

(Bu yazı hâdise üzerine İzmit'e kadar giden arkadaşımız Abdürrahim Balcıoğlu'nun fâcia yerinde duyduğu acılardan, gördüğü feci manzaradan bir parçadır.)

1 Mart 1958... Baharın ilk ayı, ayın ilk günü:

Bâdem çiçekleri açmış dallarda,
Çocuklar cıvıl cıvıl yollarda...

Günlerden Cumartesi.. Okullar tatil.. Her yer, her şey sevinç, neş'e içinde... Tabiat canlanıyor, kara toprak yeşeriyor. Yeni yeni varlıklar gün ışığına çıkıyor.. Ölüm günü değil, doğum günü.. Fakat bilinmez ki.. Beş dakika sonra ne olacağını bilemeyiz ki..

Üsküdar vapuru iskelede beklemekte.. Bu vapur, ekseri mektep çocukları olan yolcularını alıp hareket edecek.. Gerçi hava biraz rüzgârlı, deniz biraz dalgalı.. Olsun, ne çıkar deyip yol alır Üsküdar...

İlkbahar ilk gençlik, hayaller, aşklar göyle hafiften bir türkü başlar:

«Deniz dalgasız olmaz,
Gönül sevdasız olmaz!»

Konuşanlar, sevişenler, şakalaşanlar, kitap okuyanlar, yazı yazanlar..

Bu Üsküdar sanki değil de vapur,
Seyyar bir dershane, seyyar bir okul..

Derken bir fırtına, bir kasırga, bir tufan..

Deniz birdenbire coşar kudurur
Dağ gibi dalgalar gemiye vurur..

Gemi denizin ortasında ecel beşiği gibi sallanmaya başlar.. Bir ses yükselir: Tekbir getirin arkadaşlar! Herkes can derdine düşmüştür. Can yelekleri, can kurtaran simitleri.. Bağıran, çağıran, feryat, figan eden.... Analar, babalar, çocuklar... Can havliyle denize atılanlar.. atılamıyanlar... Saçını, başını yolanlar.. Vapur battı, batıyor... Herkeste ümit bitti. Tekbirlerde, tedbirlerde boşa gitti.

Yardım ekipleri gelinceye kadar, 300 - 400 kişi sulara gömüldü.. Suların üzerinde defterler, kalemler, okul çantaları.. Bu yavruların ne günahı var Allahım!.

Bütün millet iskeleye toplanmış, bu faciayı seyretmekte.. Nihayet yardım ekipleri gidiyor.. Sağ kalanları kurtarmaya, ölenleri toplamaya başlıyorlar.. İskele bir âlem.. Ölüler çıktıkça telâş, heyecan, ah! vah!.. bir kat daha artıyor. Polis, jandarma kordonu.. Kim yanaşabilir. Bıyıkları henüz terlemiş delikanlılar, genç kızlar... Lise talebeleri.. Sanat Okulu talebeleri.. Daha küçükler. Hemen hepsinin yüzleri yara, bere... tırnakları sökülmüş! Çokları tanınmıyacak hale gelmiş!

Analar, babalar, kardeşler gitmiyor.. Yavrularını bekliyorlar.. Bâri yüzlerini görebilseler, bâri kendi elleriyle gömebilseler... Nerde?!.. Bir ihtiyar koltuğunun altında kefen, denizlerden, dalgalardan imdat beklemekte... Oğlunun ne ölüsünden haber var, ne dirisinden..

Bir ana bir köşeye oturmuş, denize bakıp bakıp göyle ağlıyordu:

Suların üstünde çelenkler yüzer,
Anan deli oldu dolaşır gezer,
Baban tırnağiyle mezarın kazar,

Nerdesin yavrum sen, nerdesin kuzum
Yaş dökmez kan döker şu iki gözüm.

İzmit ufukları bir tuhaf bir hoş,
Denizin dibi de karanlık, hem loş,
Okullar, sıralar kimsesiz bomboş!

Nerde defterlerin, nerdedir yazın,
Gel artık, etme gel sevgili kızım!

Uzun saçlarını öremez oldum,
Eline çantanı veremez oldum,
Yattığın odaya giremez oldum!

Sensiz kışa döndü baharım yazım,
Nerdesin nerdesin ah hanım kızım.

Bir ihtiyar da koltuğunun altında bir kefen oğlunu arıyor, ağlıyordu:

Ne aklım kaldı oy, ne de kararım,
Her zaman her yerde seni ararım,
Uçan kuşa, esen yele sorarım.

Oğlum der de kara bağrım dağlarım.
Akşam olur, sabah olur ağlarım.

Cesetler vuruyor karaya taşa,
Ne çare yazılan gelirmiş başa
Elveda elveda dosta kardaşa..

Kuzum der de kara bağrım dağlarım
Akşam olur, sabah olur ağlarım.

Bir defa, bir defa görebilseydim,
Yüzünü yüzüme sürebilseydim,
Canımı yerine verebilseydim,

Yavrum der de yaşın yaşın ağlarım
Ağlarım da kara bağrım dağlarım

Denizler dalgalar bana söyleyin,
Yavrum dönecekti eve öğleyin,
Balıklar, martılar siz de ağlayın,

Oğlum der de hiç durmadan ağlarım
Düştüm derde kara bağrım dağlarım.

Yürüsem gitsem şu denize doğru
O eve, o köye giremem gayri
Dünyada yaşamam ben senden yarı

Gayri ben kimlere ümit bağlarım
Yandı gitti mor sünbüllü dağlarım.

Anamı kandırdım yalan söyledim
Ölmemiş dedim de gönlün eyledim
Bir solukta ta İzmiti boyladım

Elimde kefenin söyler ağlarım
Ben sensiz evi barkı neylerim

Abdürrahim BALCIOĞLU

www.ulkunet.com

Mehmetçik ve Çanakkale Abidesi

Günlerdir Çanakkale şehidlerine yapılacak âbide için "Milliyet" gazetesi iane toplamakta... Gazetenin bu teşebbüsünü, ve halkımızın gayret ve sahavetini takdirle karşılamakla beraber, şimdiye kadar hükûmetimizin ve bilhassa 27 yıl şehidlerin kanları sayesinde saltanat süren C.H.P. hükûmetlerinin bu ihmalleri, şimdiye kadar şehidler için bir şey yapmamış olmaları affedilecek suçlardan değildir. Bir insanın mezarı için 53 milyon lirayı birden harcıyanlar, Çanakkale'de 7 devletin donanmalarına 72 milletin saldırılarına ve 700 senelik korkunç bir medeniyetin bütün imkânlarına karşı koyan Mehmetçiğe karşı hiçbir şey yapmamışlardır. Üstelik onun ruhunu tazip için ne lâzımsa yapılmıştır. Onun kitabı kütüphanelere sokulmamış, onun imanı alay mevzuu olmuş, onun baş eğdiği secdeye vardığı yerler, mukaddes mabetler kokmuş deri deposu haline getirilmiştir. Bâzı mescitler C.H.P. ocakları olarak kullanılmıştır. İnkılâp muharrir ve şairleri Çanakkale'de can veren bu 400 bin bağrı yanık Anadolu çocuğu için bir şey yazmamış yazamamışlardır.. Bu korkunç mücadelenin bu esatiri kahramanlığın destanını yine Mehmetçik gibi, Kur'ana, Alaha, Peygambere bağlı kahraman ruhlu müslüman bir şair yazmıştır. Bu şair sahte inkılâp mettahlarının mürteci dedikleri Mehmet Akif'tir.

O, M. Akif'tir ki, Çanakkale şehidlerini tarihlere, cihetlere sığdıramamış, Koca Kabeyi mezarına kabir taşı olarak dikmiş, yıldızlarla dolu gök yüzünü, mehtaplı geceleri şehidin üzerine bir örtü gibi örtmüş, tüllenen mağribi yarasına sarmıştır. Fakat bir hilâl uğruna güneşler gibi batan bu şehide ne yapsa boş!.. Ne yapsa az görüyor.. Nihayet onu Sevgili Peygamberinin yanına tevdi ederek, biraz sükûn buluyor. Bu destan, Çanakkale şehitleri için dikilecek âbide ne kadar büyük olursa olsun, hepsinden daha yüce, daha kutlu, daha ulvidir...

Türk hamaset destanları hayal mahsulü değildir. Edebî olmaktan ziyade ebedîdir. Biz şuna inanıyoruz ki, vatanlarını, dinlerini, ırz ve namuslarını müdafaa için Anadolu bozkırlarından Çanakkaleye koşup gelenler, Trova muharebelerinin kahramanı aşilosu ve bunun destanını yazanlar Homirosu çoktan geçmişlerdir.

İşte bu şehidlere âbide yapılacaktır. Bu âbide için Milliyet gazetesi bir iane sütunu açmıştır. Toplanan para şimdiden bir milyonu aşmıştır. Çok güzel bir hareket.. Fakat toplanan bu para nerelere, nasıl harcanacaktır? İşittiğimize göre yapılacak bu âbide Yunan mimarisi tarzında bir taş yığınıdır... Çanakkalede can verenlerin, İslâm - Türkün ruhunu, mânevî zevkine zıt bir şeydir. Böyle bir taş yığını Mehmetçiğin ruhuna çökmüş bir kâbus gibidir. Onun aziz hatırasını tazip eder. Şehitlerin hatırasını yadederken mezarlıklar da bari şu müfrit inkılâpçılığı, şu mukallitliği bırakalım. Çanakkaleye türbemsi yemyeşil çinilerle bezenmiş mabetlerimizi andıran bir şey yapalım.. Üzerine M. Akif'in Çanakkale şehidleri için yazdığı ebedî şiirini nakşedelim. Bu âbidenin etrafına çeşmeler yapalım. Bir tarafına da bir müze ve kütüphane... Haber aldığımıza göre böyle şeyler düşünen yok... Parklar yapılacakmış, yollar yapılacakmış. Oldu olacak, bir de bar açsınlar. Yanına bir de meyhane.. Ayıptır efendiler, ayıptır.

Hakikaten şehidlerimizin ruhunu şad, hatıralarını taziz etmek istiyorsak, onun uğrunda can verdiği imanı, zihniyeti canlandıran, şahlandıran bir âbide dikmeliyiz.. Yunan vari taş yığınları, değil.. Herkesin gezip eylence ceği, türlü rezaletler yapacağı parklar değil. Âbideye ve çevresine öyle bir hava vermeliyiz ki, buraya giren insan adeta dünyayı unutmalı, onların ruhlarıyla temasa gelmiş gibi olmalı.. İlgililerden Müslüman Türk Milleti adına böyle bir âbidenin yapılmasını istiyoruz, bekliyoruz!

Serdengeçti

Sevgili ve Sevgilililer Sevgilisi

Sen hayalimin cennetisin.. İçinde çapkın bir ürperti, gönlümde tatlı bir helecansın. Sen beni çıldırtan mes'ut bir ansın. Evet ancak ve sadece bir an!. Ve halbuki sen Allahım sen! Benim en büyük gayem, en can dan emelim, ebedler ebedi sevgilimsin!.. Zindanlarda bile seninle almanın seni sevmenin saadeti içindeyim!. Izdıraplar bana azap vermiyor!. Ben topraklarda çürüyen, cesedine gülümsiyen, aziz ruhlar gibiyim. Mekânım semalardadır. El açılan, bel bağlanan, rahmet umulup ağlanan semalar, kat kat semalar.

Ben bir garip kimseyim. Aşkın vatanından geldim. Aşkın gurbetinden geçiyor ve aşkın vatanına gidiyorum! Sana itibarım yok ey fâni dünya.. Ebedî hasretlerin başladığı ey ıssız gurbet. Ey korkunç hastalık, hekimsiz hastahane!.. Yıkıl, yokol! Ey aşk!..

Ey ebedî ızdırap, ezelî şifa!.. Ey hasret dolu dert.. Hayat dolu derman!.. Sen sönmiyen bir ateşsin.. Ateş ki odunu bile ulvileştirir. Odun alev olur, güneşe benzetir. duman halinde bulutlar ülkesine yükseltir. Ey aşk!. Ey alevleri insan ruhunun engin sahralarını saran mukaddes yağın!. "Ebediyet" denilen sonsuz boşlukta ey sahilsiz umman!.. Bütün kainat, ateşten dalgaların arasında çalkalanan zavallı bir yelkenli, bense o yelkenli de basit bir kıvılcımın son suzluğuna sonsuz bir muhabbetle katılmak istiyorum. Beni de mukaddes dalgalarına göm ve dipsiz denizlerine daldır.

Ey ateşli aşk!..
Sensiz her şey âdi ve fâni.
Seninle her şey, ulvi ve bâki!..

Sen yoklukta varsın... Sen göz nûrumdan daha çok benimsin. Sen bana şah damarımdan daha yakınsın. Varsın... Buna bütün ruhumla inanıyorum. Çok şükür.

"Kalplerine ve kulaklarına mühür vurulan gözlerine perde çekilen" bedbahtlardan değilim!.. Eğer kendini dahi göremiyen bu kör gözlerle seni görmek istiyorsam, bana cemalini hiçbir zaman gösterme. Eğer hayat bir tek nefesten ibaret olduğu halde bütün ömrümce beni taşıyan bu aptal ayaklarımla sana gelmek istiyorsam, beni mefluç ve kötürüm et. Dergâhından "Ezel"e, "Ebed"" kadar uzak tut. Yok eğer, sevgilinin ve sevgili sultanının lâhuti izini takiben sana koşuyorsam, onun hakkı için bana kuvvet ver. Aşkın ve mâşukun hürmetine beni kabul et Allahım.

Kabul et!..

Hüseyin ÜZMEZ
—İzmit Cezaevinde
20 yıla mahkûm —

www.ulkunet.com

Bir Heveskara Cevap

(Başı 7 nci Sayfada)

mak istiyen bu çocukların dediği gibi akıncı ruhumu, imânımı kaybetmedim.

Onlara daha çok cesaret, fedakârlık örnekleri vermeye devam edeceğim inşaallah..

Zaman zaman zararlı hırslara, gösterişlere kapılan bu gençlere daha doğrusu bu gence şunu da hatırlatalım ki, biz aynı yolun yolcuları isek birbirimize düşmemeliyiz. Burada kendilerinin de hürmet ettiğini zannettiğim Atsız'ın çok sevdiğim bir sözülü nakledeyim:

«Ülkü yolunda birbirimizi itecek, iteliyecek kadar henüz saflarımız sık değildir.»

Sokak çocukları gibi birbirimizle itişip kakışmak, herhalde bizlere yakışır şeyler değildir. Hiçbirimiz gökten inmedik. Elbette pek çok noksanlarımız vardır, olacaktır. Fakat bu bakımdan da birbirimizi desteklememiz, köstekleememiz lâzımdır. Dâva adamı olmak öyle kolay ve ucuz birşey değildir. Milliyetçilik, Türkçülük, ilâhiri.. Bunlar nihayet birer kelimedir.

Açık gözlülükle, hile ile bunlara sahip çıkmak, böyle görünmek, bunların istismarını yapmak mümkündür... Fakat dâva adamı işin hilesini düşünmez. Dâva adamı hiyle adamı değil çile adamıdır.

Bizi emekliye sevketmek istiyen bu arkadaş da dahil bütün arkadaşlarımı böyle isnad ve itham altında bırakmak istemem. Hepsini tenzih ederim. Yınız bir birimize bakışımız, birbirimizi anlayış ve anlatışımız böyle olmamalıdır.

Bu yazı üzerine bir sürü mektup aldım. Birçokları mecmuanın sahibi hakkında yığın yığın şeyler söylemekte, «Serdengeçti, seni görelim, şunların ağzından gir, burnundan çık..» gibi tahrik edici ifadeler kullanmakta, bâzıları da, «onlar bir saygısızlık yapmış, aman siz yapmayın» gibi dâva adamlarına yıkışır şekille temennilerde bulunmaktadırlar.

Birincilerin niyetleri iyi olsa dahi, bu yolun doğru olmadığına inanıyorum. İkincilerin tavsiyelerine uyup hiçbir şey yazmamak belki daha doğru olabilirdi, fakat bu vesile ile henüz mücadele hayatına yeni atılmış gençlere bir ders verelim, bir de neler yaptığımızı, hangi şartlar altında çalıştığımızı, neşriyatımızın gecikme ve aksama sebeplerini okuyucularımıza anlatalım dedik.

Esasen biz müslümanlar hem hak ka, hem halka hesap vermek mecburiyetindeyiz.

Ben şahsen bu mes'uliyeti tâ yürekten duyan, hareketlerini ona göre ayarlamaya çalışan bir kimseyim.

Bu yazımız, o şaşkın gence bir ceyaptan ziyade okuyucularımıza hesap vermek gibi birşey oldu. «Her şeyde bir hayır var» derler. Demek ki bunda da bir hayır varmış.. Böyle hayırlı bir harekete imkân verdiler; vesile oldular, kendilerine teşekkür ederim.

Mustafa Runyunun konuşması

(Beşinci Sayfadan devam)

silelerle milyarlar harcıyorlar. Bizim için bunlara lüzum yoktur. İslâm âleminin, dinî duygularına hürmet eden bu gibi kanun ve hareketlerimiz onları bir dost olarak etrafımızda toplamaya kâfidir. Bazı kelimelerle o kalpleri fetih etmek bizim için daima mümkündür. İslâm Dini bugün bu memlekette sizlerin muzaharetini, yardımını bekliyor. Temenni ederim ki bu şerefli vazife bu yüksek meclisinize nasib olsun. Bir şairimiz şöyle der: "Bir iğbirdir yüzü gülmez hakıykatin". Hakıykatin yüzünü güldürmek bugün sizin elinizdedir. Huzurunuzda boyun bükmüş bekliyor.

Memleketimizin tanınmış muharrirlerinden birinin 19 Ocak 1958 tarihli Milliyet gazetesinde çıkan bir yazısından bazı parçalar okumama müsaade buyurunuz. Üzerinde durduğumuz meselenin chemmiyetini tebarüz ettirmesi bakımından şayanı dikkattir.

"Hükûmet gizli komünistlikle mücadele edeceğini ilân ededursun, uzun gaflet ve ihmalin mahsulü olan bu soysuzlaşma ve soysuzlaştırıcı ruh, ona meydan okurcasına bütün büyük şehirlerimizde yer yer patlayan kanalizasyonlar halinde pisliklerini ortaya saçıyor. Dâva küçük tedbirlerle halledilecek kadar basit değil. Derhal şunu hatırlatalım ki maneviyat yıkıcılığının bu derecesine, Fransa'da değil Sovyetler Birliğinde de rastlamak imkânı yoktur. Alev saçağı sarıyor. Devletin itfaiyesi biraz daha gecikirse karşısında yer yer uzanan vicdan ve idrâk harabelerinden başka bir şey bulamıyacaktır." Muharririn yazısını okumaya devam ediyorum: "Tiyatroların başında, okulların öğretmen kadrolarında, radyolarda ve gazetelerde sicilli komünistlerin harıl harıl çalışmaya devam ettikleri bir memlekette yapılacak temizlik hareketi, nazariye, beyanat, va'd plânını aşmadıkça Tevfik İleri'nin mânevî asayiş dediği şey, maddî asayişi de bozacak derecelere varabilir."

Muhterem arkadaşlar! Adliye Encümeninin teklifinde işaret edilmesi gereken mühim bir noktaya temas olunmamıştır. "Dinen mukaddes tanılan mefhumları veya eşyayı tahkir ederse.." sözünde cemâdattan olan eşyanın dini temsil etmesi kabul ediliyor da, resmen dini temsil eden şahıslara yer verilmiyor. Çünkü mukaddesat düşmanlarından bazıları doğrudan doğruya dine hakaret edebilmek cür'etini kendilerinde bulamayıp da düzme vak'alarla dini temsil eden şahıslara hücum ediyorlar. Meselâ, iki hafta önce İstanbul gazetelerinden bazıları şöyle bir haber neşretti: İstanbulun bir semtinde Ömer isminde bir imam zina halinde yakalanmıştır. Elinde şalvarı kaçarken halk arkasına düşmüş... ilââhirih. Diyanet İşleri Reisliği resmî kanallarla bu mes'eleyi tetkik etmiş, neticede böyle bir isim olmadığı gibi böyle bir hâdisenin de tamamen asılsız olduğu meydana çıkmış. İkinci bir hâdise: İki sene önce Reyhanlı Müftüsü keçi çalmış diye gazeteler yazıyor. Zavallı müfti barbar bağırıyor. Mesele böyle değildir; benim keçilerimi çaldılar, diyor ve tekzib ediyor. Fakat tekzibini yazmıyorlar. Bazan bu gibi asılsız veya kasden tahrif edilmiş hâdiseler tekzib edildiği takdirde de gazetenin bir köşesine nazarı dikkati çekmiyecek bir yerine ufak puntolarla bir iki satır yazıp geçiyorlar. Herkes bunların kasden yazıldığı kanaatindedir. Maamafih şuna işaret edeyim ki, din adamlarından gerek âdi ve gerekse siyasî cürüm işleyenler de vardır. Bunlar sabit olduğu takdirde kanunen ceza görmeleri lâzımdır. Buna kimse bir şey diyemez. Din adamlarının da nihayet bir insan olduklarını kabul etmek icabeder. Onların da günâh işlemeleri, cinayet irtikâb etmeleri mümkündür. Yalnız böyle kimselerin şahsında bi-günâh olan diğer din adamlarına hücum edilmesi halk nazarında bunları kötülemek için bunun bir fırsat bilinmesi doğru değildir.

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ YENİ 4 KİTABINI TAKDİM EDER

ŞEYH ŞAMİL

Yazan: Hızaloğlu M. ZİHNİ

«Dağıstan Aslanı» nâmiyle mâruf Şamil'i, Şimali Kafkas istiklâl mücadelelerini, bu büyük kahramanın zu hurunu, Kafkas Dağları kadar dik, sarp mizacını, başeğmez karakterini, nefsinde din reisliği askeri liderliği birleştiren bu harika adamın Moskof sürüleriyle dillere destan çetin mücadelelerini, beşikten mezara, harp ve cenk havası içinde yetişen Kafkasyalıların yabancıların romanlarına, sahne eserlerine, tablolarına mevzu teşkil edecek kadar umumileşen, bütün dünyayı hayrette bırakan istiklâl ve hürriyet savaşlarını anlatan bu kitap çıkmıştır. Kitapta ayrıca başta Şeyh Şamil olmak üzere Kafkasya ve İstiklâl mücadelelerine dair 14 resim ve vesika vardır. Bu kitap Serdengeçti Neşriyatından olup fiyatı 225 kuruştur.

2) BİR NESLİ NASIL MAHVETTİLER?

Yazan : **Osman YÜKSEL**

Türkiyede pek az kitaba nasip olan bir alâka ile karşılanan ikinci baskısı da kısa bir zamanda biten, bu kitabın üçüncü baskısı da çıkmıştır. Neslimizi mahvedenlerin içyüzlerini anlatan bu kitabı, mutlaka ve muhakkak okuyunuz. Fiyatı 125 Kr.

3) PEYGAMBER, KAHRAMAN MUHAMMET

Meşhur İngiliz edibi Carlyle'ın ölmez eseri.. ve daha birçok garp mütefekkirlerinin Hz. Muhammed, Kur'an-ı Kerim ve İslâmiyet hakkındaki fikirleri.. Hazırlıyan Osman Yüksel.

Bilhassa münevver müslüman kardeşlerimize hararetle tavsiye olunur. Fiyatı 125 r.

4) BEYNELMİLEL YAHUDİ

Otomobilin mucidi meşhur Amerikalı milyarder Ford'un bütün dünyada akisler uyandıran eseri. Fiyatı 150 Kuruş.

BASILMAKTA OLANLAR :

MÜSLÜMAN ÇOCUĞUNUN ŞİİR KİTABI

Tertibeden: Osman Serdengeçti

Müslüman Türk çocukları için hazırlanmış içli, milli, dini, ahlâkî şiirler.. Bu kitap basılmak üzeredir.

NİÇİN KOMÜNİST OLUYORLAR?

Hikmet Tanyu (İlâhiyat Fak. asistanlarından

Kıymetli müdekkiklerimizden arkadaşımız Hikmet Tanyu böyle bir eser hazırlamıştır. Pek yakında çıkacaktır.

MEMLEKET SEVGİSİ Mİ PARTİZANLIK MI?

Yazan: İsmail Hakkı Akyüz (Eski Tekirdağ Mebusu)

Duyan bir kalb, gören bir göz, düşünen bir kafa.. Memleket meselelerini hiçbir parti taassubuna kapılmadan, sebep netice münasebetleriyle inceliyen mütefekkir, ifratlar, tefritler, nefretlerle dolu bugünkü siyasî, içtimaî hayatımızın bir panoramasını çizmekte; bu ifrat ve nefretlerin meydana gelmesine sebep olanları itidale, ölçüye, insafa davet etmektedir.

Mübalâğa etmeden diyebiliriz ki, şimdiye kadar hiçbir kimse bu mevzular üzerinde bukadar ciddî bir titizlikle durmamış, asıl meseleye parmağını basmamıştır.

İsmail Hakkı Akyüz'ün bu eseri matbaaya verilmiştir. Yakında Serdengeçti Yayınları arasında çıkacaktır.

YENİ NEŞRİYAT

— **Peygamberler Tarihi, Prof. Şakir Berki, 200 Kr.**
— **Şeyh Şamil, Zihni Hızaloğlu, 225 Kr.**
— **Tanrı Türkü Korusun, Gökalp-Orhan Özgedik, 200 K.**
— **Ey Oğul (Eyyühel veled) Gazâli, 50 Kuruş.**
— **Gök Bayrak, Leon Cahun, 500 Kr.**
— **Bir Nesli Nasıl Mahvettiler, üçüncü baskı, Osman Yüksel, 125 Kuruş.**
— **Nur Damlaları, Fahrettin Akbulut, Fiyatı 150 Kr.**
— **Peygamber Kahraman Muhammed, Carlyle'dan tercüme, fiyatı 125 Kuruş.**
— **Bu Bir Masal Değildir - Fuat Uluç, muazzam millî piyes, 250 Kuruş.**
— **Teslim Mi Olacağız? Tahsil Ünal, 150 Kuruş.**

Bütün bu kitaplar da kütüphanemizde mevcuttur Arzu eden aynı adresten istiyebilir.

SERDENGEÇTİ NEŞRİYATI :

Serdengeçti Neşriyatından mevcut olanlar aşağıdadır:

— **Bir Nesli Nasıl Mahvettiler (Üçüncü Baskı), Osman Yüksel, 125 kuruş.**
— **Kanuni Devrinde Bir Sefirin Hütıratı, Busbecq'in meşhur «Türk Mektupları», 150 Kuruş.**
— **Sonsuzluk Kervanı, Necip Fazıl'ın bütün şiirleri, 300**
— **Malatya Faciası, Hüseyin Üzmez, 125 Kr.**
— **Gülünç Hakikatler, Serdengeçti'nin güldürücü, öldürücü fıkraları, çok meraklı bir kitap, fiyatı 225**
— **Bu Millet Neden Ağlar? (Üçüncü basılış), Osman Yüksel, 125 Kr.**
— **Mevlânâ ve M. Âkif, Osman Yüksel, 100 Kr.**
— **Şeyh Şâmil, Zihni Hızaloğlu, 225 Kr.**
— **Peygamber, Kahraman Muhammed — Peygamberimiz, Kur'an-ı erim, İslâmiyet hakkında, başta Carlyle olmak üzere, bâzı garp mütefekkirlerinin görüşleri, fiyatı 125 Kr.**

Bütün bu kitapların tutarı 15 Liradır. Adresimize 15 Lira gönderenlere kitaplar derhal taahhütlü olarak gönderilir. Serdengeçtinin 11 hariç 10 - 27 ye kadar bütün sayıları mevcut olup tutarı 6 liradır. Kitaplar la birlikte 21 lira olup, yuvarlak hesap 20 liradır. Şu adresten isteyiniz:

Serdengeçti, P. K.: 353, Ankara.

SAYIN BAYİLERİMİZE :

Bundan evvelki sayımızda, faturalarımızı takdim etmiştik. Maalesef pek azınız borcunu ödedi Aşağı yukarı gönderdiğiniz paralar alacağımızın kırkta biri. Sanki hakkımızı değil de bize zekât veriyorsunuz.

Bu sayımızda batakçıları A dan Z ye kadar teşhir ve ilân edecektik, bâzı sebeplerle şimdilik tecil ediyoruz.

Önümüzdeki sayının çıkması yakındır, borçlarını ödemiyenler bu sayımızda esamilerini okusunlar!

SERDENGEÇTİ TÜRKİYENİN EN CESUR EN ATEŞLİ MÜCADELE DERGİSİDİR.
SERDENGEÇTİ, MUKADDESATÇI CEPHENİN ATEŞ HATTIDIR.
SERDENGEÇTİ ALLAH - MİLLET, VATAN YOLUNDA SERDENGEÇENLERİN DERGİSİDİR.

İdarehane : Denizciler Caddesi Deniz Palas altı, No. 9 — ANKARA

Sahip ve Yazı İşlerini Fiilen İdare Eden
OSMAN YÜKSEL

Muhabere ve Havale adresi :
Serdengeçti, P. K. 353, Ankara

Abone Şartları: Sayı hesabiyledir, 12 sayısı 6 lira, 24 sayısı 12 lira.

Basıldığı tarih: 27/3/1958

Basıldığı yer: Ayyıldız Matbaası — ANKARA

Fiyatı 50 Kuruş

www.ulkunet.com